

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 6 – ČERVEN – CENA 15 Kč

TEN, KDO NEJÍ RYBU,
DĚLÁ VELKOU CHYBU

Oslava výročí

100 let

od založení fotbalového klubu
TJ Hluboká nad Vltavou

SOBOTA

**25.6.
2022**

PROGRAM

začíná **od 10:00** turnajem mládežnických přípravků žáků a dorostu
dále bude **od 15:30** další zápas „starých pánů“ mezi **TJ Hluboká** a **SK Dynamo ČB**
od 17:00 proběhne zápas mezi výběrem **TJ Hluboká** a **týmem známých osobností**
(Patrik Ježek, hokejisté HC Škoda Plzeň, HC Motor ČB, bývalí hráči české ligy
a bývalí hráči Hluboké)

po celý den bude uspořádána zábava pro mládež na umělém hřišti.
Bude zde připravena fotbalová abeceda, prohlídka Hasičského a Policejního vozu.
Další zábavu zajistí sportovní a kulturní spolek Hluboká v pohybu .

Ke zpříjemnění celého dne budou hrát kapely **TAROK** a
Kambodža

Přijďte, rádi Vás uvidíme
členové fotbalového klubu TJ Hluboká nad Vlt.

**6 Rybí restaurace
na Hluboké**

**10 Spolek Aktivně
s vozíkem**

**14 Sto let hlubockého
fotbalu**

15 Kulturní léto

**18 Neděle dobrého
pastýře**

**19 Kvakoši vylétají
do světa**

**20 Sestra Boromejka
Marie Evarista**

**22 Sezóna na Karlově
hrádku**

28 Pantáta divoký králík

PROČ JE SOUCIT?

Počkejte, nepřipadá vám ta otázka trochu naruby? Přece soucit je samozřejmý!

I ostatní zvířata jej cítí, a nejen mezi sebou. Nestalo se vám nikdy, že vám bylo strašně smutno a váš pes se k vám přitulil, jako by vás chtěl konejšit? Žádné „jakoby“! Chtěl. Vždyť patříme k jednomu světu! Jsme jako jedno tělo: co bolí jednu část, to cítí i všechno ostatní. Nebo si myslíte, že je možné mít těžce zraněnou ranu na noze, ale „jinak“ být naprosto zdravý? Jeden je život ve své rozporuplné mnohotvárnosti. Soucit, ten je samozřejmý.

Opak je na pováženou: co lidi ochromuje tak, že se neradují z radosti a nesusoucí s bolestí jiných bytostí, svých bližních? Vždyť svévolně, vědomě ublížit komukoliv, čemukoliv, na to musí být člověk nějak

pošramocený na duši. Třeba odtazením, nevšímavostí, odcizením. Lidé se sami přesvědčují, že ten, ta, či to druhé je jim cizí. Že se jich to netýká. Nevšímají si, aby nemuseli cítit soucit. Protože soucit bolí.

Ano, každým odcizením se člověk ochuzuje, zužuje své já, prostě je méně. Jenže on soucit opravdu bolí. Čím víc toho mám na světě rád, tím víc se mě dotýká konečnost života. Je těžké mít rád krávy a pochutnat si na guláši. Tak si raději odřekneme lásku a soucit, než abychom se vzdali požitku či přijali bolest.

Je to pochopitelné. Jenže... zamyslete se nad tím. Každé uzavření do sebe ochuzuje. Co myslíte, stojí sobectví opravdu za to?

Líp bych červnový úvodník nenapsala. A tak jsem ho opsala. Autor zamyšlení je Erazim Kohák.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Městský úřad blahopřeje občanům,
kteří v měsíci červnu oslaví významná výročí.

Anna Jirsová	92	Hluboká
Marie Rumlová	80	Hluboká
Ladislav Kocourek	80	Líšnice
František Šůna	75	Hluboká
Božena Štěpková	75	Hluboká
Olga Štěpánková	75	Hluboká
Dagmar Janátová	75	Hluboká
Jaroslav Berit	75	Hluboká

V červnu oslaví **zlatou svatbu manželé**

František a Alena Drmotovi. Srdečně blahopřejeme a do dalších let přejeme hodně štěstí, zdraví, lásky a tolerance.

Narodili se:

Mariana Havlová	Hluboká
Barbora Vlachová	Kostelec
Roman Pletka	Hluboká

Opustili nás

Eliška Váchová	Hluboká
Božena Beranová	Hluboká
Jan Čutka	Hluboká
Vladimír Trávníček	Hluboká
Václav Čutka	Hluboká
Marie Vicková	Hluboká
Eva Jozová	Hluboká
Irena Kuňasová	Hluboká

Vážení spoluobčané,

Velmi si vážíme Vaší účasti a vyjádření soustrastí při úmrtí naší manželky, maminky a babičky Elišky Váchové.

Nejen pozůstalí, ale i ostatní účastníci pohřbu v hlubockém kostele velmi ocenili smuteční projev, jak Otce Tomase, tak našeho starosty a senátora Tomáše Jirsy.

Moc děkujeme

*Karel Vácha, manžel
Eliška, Kája a Radek s rodinami*

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 6 – červen 2022 Ročník 53.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká
nad Vltavou, Masarykova ulice 36,
373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač
Grafické zpracování: Adam Růžička

Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička,
Tobiáš Brodec

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci,
ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou
správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání
novinových zásek povoleno Českou
poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného
závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích,
j.zn. p -5696/96 ze dne 4. listopadu 1996,
ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie
nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme.
Děkujeme za vaše informace, upozornění
či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

Upozornění pro rodiče – platná legislativa
neumožňuje obcím využívat informace ze systému
evidence obyvatel nad rámec právní úpravy
stanovený v zákoně o obcích. Město Hluboká nad

Vltavou by rádo zachovalo tradici „vítání občánků“
a proto se obrací na Vás, rodiče novorozenečků
dětí, s žádostí o spolupráci. **Budete-li mít zájem,
aby bylo Vaše dítětko pozváno na slavnostní
vítání nových občánků,** dostavte se prosím na
městský úřad (kancelář č. 2, evidence obyvatel),
kde vyplníte souhlas se zasláním pozvánky na tuto
akci nebo využijte níže uvedený odkaz ke stažení
dokumentu, který po vyplnění zašlete zpět na adresu:
prchalova@hluboka.cz

Na vítání občánků budou pozvány děti do jednoho
roku věku, s trvalým pobytem na území města.

Souhlas rodičů: <http://obcan.hluboka.cz/node/56>

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

- Sbor dobrovolných hasičů žádá o navýšení rozpočtu z důvodů zvýšených nákladů na pohonné hmoty při výjezdech k lesním požárům v březnu 2022. Současně žádá o poskytnutí fin. prostředků na pořízení termokamery.
- Autis centrum, společnost poskytující služby osobám s poruchou autistického spektra, žádá o poskytnutí dotace na péči o pět klientů z Hluboké nad Vlt.
- Spolek Vltavan v Purkarcích požádal o poskytnutí dotace na realizaci oslav 120 let trvání spolku, která se v Purkarcích uskuteční 20. srpna 2022 za účasti bratrských spolků

Vltavan Praha, Davle, Štěchovice a spolku Dělnické besedy Havlíček Řevnice.

V programu oslav je mj. zařazen slavnostní průvod, mše v kostele sv. Jiří v Purkarcích, přednáška Jiřího Svobody na téma voroplavba/šifářství a vystoupení dechové kapely Šumavanka.

▪ Rada města souhlasí s výpůjčkou objektu kovářny v obci Poněšice a části přilehlého prostranství pro zázemí k sezónnímu občerstvení pod hlavičkou Poněšického lihovaru.

KLÁŠTER VE VYŠŠÍM BRODĚ ZÍSKAL KNIŽNÍ POKLAD ZE 17. STOLETÍ

Klášter ve Vyšším Brodě získal Cisterciácký misál z roku 1606. Ve svém antikvariátu v Hluboké nad Vltavou ho objevil starosta a senátor Tomáš Jirsa. Historická kniha byla součástí „Zámecké knihovny“, kterou odkoupil od Němce žijícího v Čechách.

„Antikvariát provozuji od mládí a tak jednou za deset let se mi stane, že narazím na opravdové skvosty. Jedním z nich byl i Cisterciácký misál z roku 1606. Byl součástí takzvané „Zámecké knihovny“, jak jí říkal pán z Německa, žijící v Čechách, který mi ji prodal,“ vysvětlil Tomáš Jirsa s tím, že celkem bylo v knihovně pět historických knih od šestnáctého do devatenáctého století. Jednalo se o cisterciácký tisk.

Tento knižní poklad se rozhodl věnovat klášteru ve Vyšším Brodě. „Už v minulosti si u mě klášter nějaké historické knihy vybral a tak jsem jim je i tentokrát dovezl. Otec převor se do nich hned zamiloval. Čte latinsky a tak mi z nich citoval,“ prozradil Jirsa. „Jedná se o vzácné knihy, většinou barokní. Některé jsou krásně ilustrované. Budeme je používat i při bohoslužbách. Opravdu velmi zajímavý je Cisterciácký misál z roku 1606,“ potvrdil převor kláštera Justin Berka. Klášter má ve své knihovně tisíce zajímavých a vzácných svazků. „Těch mých pět knih je jako zrno pisku,“ usmívá se Jirsa a dodává. „Pro mě, jako pro milovníka knih ale nemůže být větší radost než to, že budou dalších třeba několik set let uloženy v klášteře, budou k dispozici například pro vědecké bádání, nebo k použití v liturgii a podobně. Je pro mě prostě čest, že si klášter ty knihy zařadil do své knihovny.“

Cisterciácký klášter láká hlavně v letních měsících velké množství turistů nejen z celých Čech ale i ze zahraničí. V současné době je pro ně k dispozici prohlídková trasa číslo jedna, kde si mohou prohlédnout například opatský chrám, galerii gotického umění nebo filozofický a teologický sál klášterní knihovny. Třetí prohlídková trasa je nekomentovaná, připravena formou výstavy. Mezi návštěvníky zřejmě nejvíce oblíbená trasa číslo dvě, na které se vystavuje unikátní Závišův kříž, je přístupná od 1. července do konce září.

zdroj: Jižní Čechy TEĎ – nejrychlejší zprávy z regionů

Autor: Veronika Pohanková

Otevřeli jsme novou lékárnu

- Široký sortiment za nízké ceny
- Odborné poradenství
- Otevřeno pondělí až pátek, 9–17 hod.

Slevy a výhody
s aplikací **mojeEUC**

Potoční, Retail park, Hluboká nad Vltavou

PEJSKAŘKA MARTA POTŘEBUJE NOVÝ VOZÍK

Hluboká nad Vltavou / Sbírkou organizuje Marta Pöchmannová

Jmenuji se Marta, je mi 32 let a v listopadu to bude 20 let, co jsem prošla autoimunitním onemocněním a zůstala jsem na invalidním vozíku. I přes můj hendikep jsem však velká pejskařka a kynologie hraje v mém životě velmi důležitou roli.

Jak mi sbírka pomůže?

Kynologie je pro vozíčkáře náročný sport. Potýkám se s bariérami na sportovišti a v ubytování, i při soustředěních, a čelím konkurenci zdravých závodníků. Někdy je tak pro mě těžší získat energii a elán bojovat dál. Abych byla schopná v závodech s mými 3 psy obstát, tak potřebuji nový elektrický vozík, na který nemám od pojišťovny nárok, protože nemám postižené ruce. Na můj starý vozík mi přispěla rodina, ale to už je bezmála 20 let, a tak je už použitelný jen díky veliké práci opravářů a drahých náhradních dílů. Vozík v takovém stavu je nebezpečný jak pro mě, tak pro moje okolí.

Je velké množství druhů el. vozíků, ale já bohužel díky náročnosti terénu v kynologii nemám moc na výběr. Elektrický vozík samozřejmě nepoužívám pouze při zkouškách a závodech, ale i při trénincích a procházkách, které mé feny udržují ve správné sportovní kondici.

Terénní vozíky jsou velmi finančně nákladné. Ten, který potřebuji já (Magic 360 od firmy Medico) stojí 400 000 Kč.

Bohužel momentálně stejný osud přišel jak u auta, tak i u mého mechanického vozíku, a proto nejsem schopná si ani sebemenší část uhradit sama a prosím vás touto cestou o pomoc.

Kynologie jako životní poslání

Mám 3 fenky. 13letou Terezku kříženu z útulku, 9letou letou Gerušku německou ovčanu a 7měsíční belgickou ovčanu Malinois Atarku. S Terezkou a Geruškou jsem složila 25 zkoušek z výkonu, a to i vrcholové, a odzvodily jsme mnoho závodů.

S Terezkou a krysařicí Bedřiškou mé mamky, po složení canisterapeutických zkoušek, jsme docházely do různých stacionářů a domovů pro seniory. Terezka i Geruška jsou mi zároveň asistenčními fenami, které si připravuji sama a Atynka je již ve výcviku také. Velkou nadějí pro mě je má nejmladší fenka Atar, se kterou mám naději si splnit svůj životní sen, a sice reprezentovat Českou republiku, nebo se o to alespoň pokusit. Toho nemůžu nikdy dosáhnout, pokud nebudu mít v pořádku elektrický vozík.

Nový elektrický vozík mi ubere spousty starostí, a tak mi bude zbývat více energie do tréninků a závodů.

Budu moc ráda za jakýkoliv příspěvek... děkuju.

www.znesnaze21.cz/sbirka/pejskarka-marta-potrebuje-novy-vozik
8450229028/5500
v. s. 2226715881

KNÍŽECÍ DVŮR

28. 5. 2022–23. 6. 2022 Mašata Michael J., Štabla Kamil, Votýpka Karel Cyril – obrazy, kresby (121.)

25. 6. 2022–21. 7. 2022 Chiavistelli Cecilia – Strípky času

GALERIE NAGA,

VÝSTAVA ZEMĚ POKÁ BLAHEM
PREMIÉRA NEJNOVĚJŠÍ KOLEKCE
OBRAZŮ Mgr. IRENY KOVÁŘOVÉ

Srdčně vás zveme na prodejní výstavu obrazů malířky a výtvarnice Mgr. Ireny Kovářové, kterou najdete v nadační galerii NAGA v Hluboké nad Vltavou od června do srpna 2022. Toto místo si Irena vybrala pro představení své nejnovější kolekce obrazů.

Anotace výstavy: Před několika desítkami let jedna moudrá žena, žijící v Německu, prohlásila, že Čechy jsou jako kamenná růže. Růže, která spala, byla strnulá a nehybná. Ale teď se růže probouzí, setřásá kamení a prach a její květ se rozvíjí do plné krásy.

A lidé znovu vnímají krásu své země a opět si začínají vážit přírody. Cítí, že příroda nás nabízí,

léčí i kultivuje. Láska tvoří. Země cítí, že se jí opět dotýkají tisíce rukou s láskou a vděčností – Země POKÁ BLAHEM.

Malířka Mgr. Irena Kovářová žije v Rudolfově u Českých Budějovic v hektarové přírodní zahradě. Obrazy maluje obklopená krásnou zahradou za zvuků přírody a léčivé hudby. Autorka se nesnaží o reálné zobrazení přírody, jde jí o nálady, pocity a poezii, která k nám z přírody proudí i skrze jemněhmotný svět. Na výstavě si budete moci zakoupit nejen vystavené obrazy, ale také další dárkové předměty jako knoflíky pro štěstí, kreativní deníky pro děti či kalendáře a magnetky, které svými motivy vychází z tvorby výtvarnice.

Její tvorbu si můžete prohlédnout také na www.tvorimesrdcem.cz

Lucie Jerhotová, galerie NAGA

REBELKA IVA A VŮNĚ RYBÍCH SPECIALIT

V Restauraci v podzámčí si u Ivy Holé můžeme pochutnat na rybách. Opravdu pochutnat! Víím to, mám to vyzkoušené! A nejen já, spokojenost hostů najdeme i v hodnoceních na internetu a v uznání místních. Například mix tří druhů ryb – kapra, sumečka a pstruha lososovitého na jednom talíři – vás přesvědčí o tom, že ryby jsou spolu v harmonii a jíst rybí maso je správná věc! Každá ryba má své kouzlo, vůni a chuť. Ať už sladkovodní či mořská.

Proto je dobré cestovat, poznávat jiné kraje, ochutnávat různé kuchyně, vnímat jiné vlivy a získat trochu nadhled... Můžete pak své hosty seznamovat s posledními gastronomickými trendy. Přesně to by měla být přímo povinnost restaurátérů a kuchařů. Dobrá kuchyně překvapí – kdo by tušil, že nám zachutná černá čočka? Talíř s novou inspirací nás okouzlí a myšlenka, že bychom to takhle mohli zkusit i doma se nakonec jeví jako zcela reálná.

Dům s rybí restaurací stojí na cestě k zámku a má příděch TAJEMSTVÍ. Aspoň na mne tak působí, protože Iva s Matoušem v něm dodnes udržují atmosféru doby dědečka a babičky. Balounovi, babička rozená Kaisersatová, spolu dohlíží ze své svatební fotografie na dění okolo. Iva zachovala nejen vzpomínky, ale interiér obohacuje o artefakty své rodiny. Hodně toho přidal také její muž Matouš Holý, protože výtvarné umění se v jeho rodě dědí. Obrazy maloval jeho otec Milan Holý, rybí tepané motivy v restauraci vytvořil Matouš.

Příjemné prostředí místa, které má svou paměť, ale neztrácí souvislost s dneškem. Protože Iva není jen „hospodská“. Žije mnohem víc životů a zlehka prostupuje z jednoho do druhého...

Jakou má dům historii? Komu patřil?

Žil v něm můj dědeček František Baloun s babičkou Ludmilou. Dědeček měl zámečnictví, nad vchodem do domu visela kovadlina jako připomínka jeho profese. Komunisti mu živnost zavřeli, v důchodu ale ještě nebyl, a tak docházel do dílny na zámku. A protože byl po Hluboké známý jako dobrý

Iva a socha Auguste Rodina, Paříž; foto: Matouš Holý

řemeslník, pořád za ním hodně lidí chodilo i domů a často od něj něco potřebovali. Vyráběl klíče a spoustu zámečnických záležitostí.

Z jeho prací pro knížete Schwarzenberga zůstala na Hluboké ještě tepaná mříž u zahrady.

Jaký děda byl? Jsi po něm?

Děda byl svůj, v jádru hodný člověk, ale drobet výbušný... Co na srdci, to na jazyku. Když někdy začnu mluvit zhurta, říkám všem, to ne já, to je děda Baloun. V rodinné historii nesmím opomenout tetu Podlešákovou, která provozovala hostinec U Podlešáků, nyníjší Lok – ham, kde v tradici pokračuje rodina.

Ivo, a ty jsi také hlubocká rodačka?

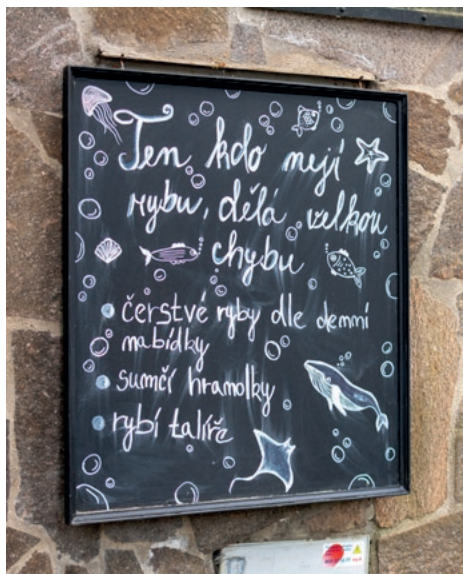
Jsem hlubocká rodačka, a proto mne mrzí

to, kam Hluboká spěje. Pro spousty lidí je to tzv. VIP adresa a ti, kteří k městu nemají srdeční vztah, z toho chtějí vyždímat maximum. Komerční developerský boom poškozují ráz krajiny, která se tady budovala stovky let. Moje dětství, to jsou roháci, kotvice a zelená Hluboká.

I když působíš jako křehká ženská, jsi tak trochu rebelka, řekla bych. Jak se to stalo? Nechceš jen mlčet a plynout s proudem?

Jsem rebelka, někdy mluvím dřív, než myslím. Naučila jsem se nemlčet, nenechat si všechno líbit a nebojím se zeptat, když něco chci vědět.

Není ti lhostejná politika, ekologie, sousedské vztahy, máš své zásady, za které se biješ. Co ti to dává? A co ti to bere?

Není mi to prostě jedno, ale chtěla bych, aby mi to jedno bylo. Život by byl jistě jednodušší. Politiku bych raději nechala stranou, to bych zase mluvila jako děda. Ekologie je pro člověka důležitější než politika, i když spolu souvisí. Ale pokud si člověk všechno kolem sebe hodlá zabetonovat a v každém malém městečku budou 4 supermarkety, bude se na nedělní procházky chodit tam? Přitom jediné místo, kde si člověk opravdu odpočine, relaxuje a nabude nových sil, je přeci jen a jen příroda. A sousedské vztahy? Já pamatuji plesy v sokolovně, kde se lidé spolu opravdu družili. Líbilo se mi, jak tady hlubocké ženy sokolky spolu držely pohromadě, jejich vystoupení a kostýmy, které si samy šily na maškarní ples, jsou nezapomenutelné. Jestli Hluboké něco chybí, tak je to právě kulturák, kam by se vešlo více lidí a mohli se tam spolu potkávat. Otázkou je, zda o to vlastně lidé vůbec stojí? Každý si zvykl být sám na svém písčiku, společnost je rozdělená... Já věřím, že by to bylo dobré.

Kdo jsou tvé životní vzory?

Slušní lidé, dalo by se říct, a není jich málo. Václava Havla jsem obdivovala, milovala a miluju dodnes. Jeho lidskost, moudrost, skromnost, otevřenost. Všechno, co naší zemi přinesl, všechno, co obětoval, své zdraví, celoživotní úsilí. Kontrast Havla ve srovnání s morálkou našich dalších dvou prezidentů s bývalého premiéra je v mých očích tragický.

Jaké je to žít vedle umělce? Matouš je sochař, muž s velkým rozhledem. Jsi mu inspirací nebo se inspirujete vzájemně?

Matouš je bohém a já bohémy miluju, my se vzájemně tolerujeme a respektujeme. Já ho obdivuju, on má schopnost okamžitě vymyslet a i zrealizovat krásné věci. Člověk, nad tím jen žasne. Já jsem takzvaně na obě ruce levá, když se pokusím něco vytvořit, Matouše to akorát pobaví.

Ne, vím, že jsi mu inspirací, a to mám na mysli nejen půvabné sochařské detaily... Ivo, ty máš ještě jedno povolání. V zimě, kdy je vaše restaurace zavřená, se staráš o lidi s poruchou autistického spektra.

Vystudovala jsem na teologické fakultě obor sociální a charitativní činnost. Co mě k tomu vedlo? Když jsem byla malá, chtěla jsem být zdravotní sestřička, nic jiného pro mě neexistovalo. Bohužel osud tomu chtěl jinak a tak jsem si školu dodělávala až později. Teologická fakulta byla ta nejlepší volba. Škola, kde morálka, důstojnost, pravda a jiné ctnosti nejsou jen planý pojem, byla pro mě něčím, co ani nelze popsat. Vážím si toho, že jsem tam mohla studovat. Chodit na přednášky byla odměna pro moji duši.

Možná za to mohou i geny. Sestřenice mého

otce Marie Soukupová přijala řeholní jméno sestra Evarista a starala se také o biskupa Hloucha, kterého sledovala tajná bezpečnost. Nakonec strávila i nějaký čas v komunistickém vězení. Bratr mé babičky zase zemřel v koncentračním táboře. Asi mě tyhle rodinné příběhy a osudy určitým způsobem ovlivnily...

Ráda žiješ víc rolí nebo ve více světech?

Ano, mám ráda různorodost, barevnost. Nuda a stereotyp není nic pro mne. Mám ráda jiné kultury a věřím v dobro lidí. Dobří lidé jsou všude. Jasně, že jsou i ti zlí, ale těm se vyhýbám. Dá se rozeznat, kdo je kdo.

Organizuješ ve své restauraci různé koncerty. Naposled to byl koncert pro Ukrajinu. Co jiného se tady ještě konalo?

Já miluju šansony, měl je rád děda mého syna Kryštofa, Antonín Beneš. Chodil ke mně do restaurace a poslouchal Edit Piaf. Už bohužel zemřel. Jeho kamarádi, staří pánové, se stavovali na červené víno a povídali o starých časech. Bohužel už tady nejsou. Byli skvělí, galantní, takový můj fan club.

Během studií jsem se potkala s panem Janem Nepomukem Piskačem, který s Martinem Dobíškem u mě několikrát do roka vystupují. Na poslední vystoupení s nimi přijeli i umělci z Ukrajiny. Ti se potkali v Budějovicích, každý z jiného města na Ukrajině. To vystoupení bylo velmi emotivní, už proto, že v ten den k nám dorazily strašné záběry z masakru z Buče. Koncert byl charitativní, a peníze, které jsme vybrali, šly na pomoc na Ukrajině.

Jinak také pracuju jako dobrovolnice v Amnesty international. Tady se setkáváme s příběhy lidí, kteří nemají zrovna lehké osudy.

Rybí hlavu sumce na střeše předzahrádky a další detaily vaší restaurace dělal tvůj muž Matouš Holý, sochař a výtvarník. Váš podnik je vlastně jediná rybí restaurace na Hluboké. Penzion KA.PR už myslím restauraci neprovozuje. Proč jste se vlastně rozhodli pro rybí jídelniček?

V Matoušovi je zřejmě ukrytá duše mého dědečka. Znovu mi do života přinesl živel kovu a všechny práce, co dělá, obdivuju. Nemluví tak jadrně jako můj děda, ale pohled na svět mají hodně podobný.

Rybí restaurace byla Matoušův nápad. Mluvili jsme o tom a shodli se, že by to tak mělo být. Jižní Čechy jsou kraj rybníků, rybářů a ryb. Měli bychom ryby jíst, jsou zdravé. A nabídnout je turistům, aby ochutnali, jak jsou dobré. A tak se o to snažíme.

Na začátku svého podnikání jsem vařila českou hospodskou klasiku. Kuřecí maso, řízky... Pravda je, že třeba smažený sýr máme v nabídce pořád, je to jídlo, pro které má občasnou slabost většina Čechů.

Ryby připravuju pro hosty ráda, i když

respektuju, že do rybí restaurace nezabloudí každý. Pro někoho to je ale pobídka zas po čase rybu ochutnat. Beru to tak trochu jako výchovu s nabídkou změny jídelníčku. Hosté, kteří k nám přijdou, mají rybí jídla rádi, takže si můžeme popovídat na oblíbené kuchařské téma a vzájemně se inspirovat recepty.

Dobře, vím, že sem neprijdou hosté, kteří preferují vepřo knedlo zelo, ale je to naše rozhodnutí a baví nás to. Mnoho ryb v naší nabídce je bez kostí, filetované kousky mohou jíst děti, nebo dospělí, které nebaví vybírat kostičky. Připravujeme ryby sladkovodní i mořské.

Kde kupuješ ryby do své restaurace?

V sezóně občas na sádkách na Hluboké. Během roku většinou v Makru. Mám už tam dobré známé a v oddělení ryb jsem jako ryba ve vodě. Hodně jsem se za tu dobu naučila. Vybírám většinou z aktuální čerstvé nabídky a té pak přizpůsobím recepturu. Každý den máme v nabídce čerstvé ryby. Většinou z pěti druhů ryb připravujeme denní nabídku 4 jídel.

Recepty máme různé. Vedle klasických rybích třeba dávám místo příloh obvyklých brambor, nebo bramborového salátu, čerstvé listové saláty. Osvědčila se mi třeba černá čočka – někdo se s ní u nás potká poprvé a je nadšený. Je dietní a dobře stravitelná, plná živin a minerálů. Kořením hlavně bylinami. Miluju vůni pečených ryb, připomíná mi večere někde u moře...

Záležet si dáváme na polévkách. Pečeme vlastní chléb. Připravujeme rybí hranolky ze sumečka. Ryby mají tu výhodu, že i když sníte pořádnou porci, po jídle se necítíte přejedení, lehčí a přesto nasycení.

V letní sezóně máme otevřeno přes den, večer pro uzavřené společnosti a jiné akce.

Kde hledáš inspiraci ke své kuchyni?

Naše rodina má ráda Řecko a Itálii...

Nejsem profesionální kuchařka, ale věřím, že zrovna tahle profese vyžaduje spíš talent a chuť do vaření, než výuční list. Momentálně máme v kuchyni na pomoc Ukrajinku, které na Hlubokou utekly před válkou. Taký je vaření baví, občas nám předvedou jejich speciality. Uvařily třeba ukrajinské pelmeně. To jsou takové plněné taštičky, těsto nadívané třeba špenátem, mletým masem, nebo jen bramborami s cibulkou. Moje Ukrajinky jsou pracovitě, šikovné, a jsou hrdé, nechtějí po mně nic víc, jen co si vydělají. Pořádali jsme u nás v restauraci koncert ukrajinských hudebníků. Koncert něco vydělal, chtěla jsme jim něco dát, ale řekly: Pošlete to na Ukrajinu...

Co ti ta zkušenost s Ukrajinci dává? Zdá se mi, že my Češi nejsme tak životaschopní, nemáme už tu výdrž a nasazení, jaké mají oni.

My máme pocit, že musíme dělat jenom tu práci, co jsme vystudovali. Ale ono to tak není, moje Ukrajinky mají vzdělání a tady v kuchyni myjí nádobí a jsou s tím naprosto srovnané. Prostě dělají to, co je právě potřeba. Situace s válkou na Ukrajině by nás měla poučit, že nic není zaručeno, že se nám cokoli ohrožujícího může stát taky. Že je dobré umět vždycky jít dál a chytit se první práce, která se naskytne a klidně si stoupnout na místo, kde bychom se za normálních okolností ocitnout nechtěli.

Ve chvíli, kdy začneš dávat, tak ti to také něco přinese. Je dobré si zkusit roli jak obdarovaného, tak darujícího.

Nejsou to jednoduché role. Jak praví stará moudrost: Dej člověku rybu a nasytíš ho na jeden den. Nauč ho ryby chytat a nasytíš ho na celý život. Tím spíš myslím na děti. Nepomáhat hloupě. Pomáhat být soběstačný. Něco za někoho dělat, ať už jde o děti, nebo starší lidi, vyřizovat místo nich jejich záležitosti, to není dobré. To nepomáhá. A přeneseně k dnešní situaci – nemusíme Ukrajince učit, jak se o sebe postarat. To oni umí. Ale dát jim k tomu příležitost.

Jen aby nám vydrželo odhodlání Ukrajinu podporovat. Tolik se bojíme o svůj blahobyt, že ne všichni chtějí vidět hrůzy války. Všichni možná nechápou, že Ukrajina drží Rusko dál od našich hranic.

Ano, válka zdražuje denní potřeby. Ale když si vzpomenu na svá dětská léta u babičky... topilo se v kamnech, voda na mytí nádobí se hřála na sporáku, vařilo i nakupovalo skromně, zelenina a ovoce ze zahrádky, zavařovaly se kompoty... Přesto to byly vždycky naše nejkrásnější prázdniny. Kytky z louky, borůvky, houby, les. Vodou se šetřilo, teplo bylo jen v kuchyni. Nemusíme se vracet na stromy, ale trocha skromnosti by občas prospěla.

Ta naše setrvačnost, pocit, že všechno, co chceme a na co jsme zvyklí, musíme dostat za každou cenu... Trošku se uskromnit by

prospělo nám i našim dětem. Vždycky je dobré si uvědomovat, že život na růžovém obláčku nás nikam neposune. Většinou nám každá krize paradoxně přinese posun k lepšímu. Měli bychom se naučit to vnímat. Člověk musí občas padnout na ústa, aby si uvědomil, co je pro život důležité. Děti mají poznat trochu hlad, trochu zimu a trošku taky bídu, aby si uvědomily rozdíl a vážily si toho, co mají. Všechno je dnes moc organizované, my si vymýšlely program samy. Některé děti ani netuší, jak vypadá les zevnitř. Já jako malá, jsem ráno po snídani odešla ven z baráku a vrátila se, až když jsem měla hlad...

Víte, že...?

Minimálně 120 g ryb bychom měli jíst alespoň dvakrát týdně. Jsme stále hluboko pod evropským průměrem, v jiných evropských státech se ročně sní průměrně 23 kilo ryb na osobu. Ryby spolu s mořskými plody patří mezi nejzdravější potraviny. Obsahují esenciální omega-3 nenasycené mastné kyseliny, které si naše tělo neumí vyrobit. Také jsou bohaté na vitamin D, který prospívá kostem, vitamíny skupiny B a další zdraví prospěšné látky.

Ryby jsou tradičním vánočním jídlem přes 700 let. Rybí maso je také jediné, které se může jíst během půstu a protože Vánoce končí adventní půst, jiné maso pro katolíky nepřicházelo v úvahu. A tak je to dodnes i v nekatolických rodinách. Typickou vánoční rybou je kapr, filé z tresky, poslední dobou také losos.

A proč jsou omega-3 nenasycené mastné kyseliny vlastně zdravé?

Kromě toho, že snižují hladinu „špatného“ LDL cholesterolu a zvyšují hladinu „dobrého“ HDL cholesterolu, jsou omega-3 nenasycené mastné kyseliny důležité, protože: Podporují imunitní systém; regenerují cévy a snižují riziko krevních sraženin, čímž předcházejí infarktu a mrtvici;

povzbuzují metabolismus; prospívají srdci, mozku, sítnici; Pomáhají při léčbě kožních onemocnění a problémů, udržují psychiku v pohodě, pozitivně ovlivňují vývoj mozku plodu v těle matky; pomáhají s pamětí, zlepšují koncentraci.

Ryba bez kostí

Kapr je naše nejrozšířenější ryba, mezi nejoblíbenější ryby ale patří treska (filé) a losos. Kapr má bohužel pichlavé a tvrdé kosti, které se občas při nepozorné konzumaci zapíchnou do krku. Jejich maso také může nasát pachů bahna. Proto se kapři přesazují po výlovu z rybníka do čisté chladné vody na sádkách. Kapr se díky tomu zbaví zbytků potravy, trošku zhubne, maso má pevnější a míň tučné. Také štika má hodně kůstek, její maso je však lahodné.

Kdo se bojí kostiček, může jíst filety z aljašské tresky, lososa, jesetera. Poměrně snadno se dají vykostit také ryby jako pstruh, candát, sumec, tilapie, tuňák, mořský ďas, halibut nebo pražma.

Obecně platí, že sladkovodní ryby mají více kostí než mořské.

PŘÍBĚH HNUTÍ AMNESTY

WWW.AMNESTY.CZ

Amnesty je dobrovolným, apolitickým a nezávislým hnutím lidí, kteří bojují proti bezpráví i nesvobodě a usilují o dodržování lidských práv po celém světě. Není nám lhostejné porušování lidských práv a chceme se mu postavit. Vedeme kampaně, pořádáme veřejné akce i protesty,

vzděláváme, zastáváme se obětí bezpráví a usilujeme o systémové změny na úrovni států i mezinárodního společenství. Práce Amnesty se vždy zakládá na spolehlivém a nezávislém výzkumu.

Amnesty je mezinárodní hnutí. V současné době má 10 milionů členů a sympatizantů ve více než 150 zemích a regionech. Bez podpory a práce tolika lidí by se nám nikdy nemohlo dařit měnit svět k lepšímu. Výsledků dosahujeme i díky autoritě, kterou jsme získali během 60 let naší činnosti.

SPOLEK AKTIVNĚ S VOZÍKEM ZAHAJUJE LETNÍ SPORTOVNÍ SEZÓNU

/V ČLÁNKU JSOU POUŽITY ÚRYVKY Z ČASOPISU HLUBOKÁ FANDÍ PARASPORTU/

Ing. Ivan Nestával z Hluboké je otcem aktivního vozíčkáře, se kterým v roce 2010 vstoupil do vozíčkářské komunity. Stojí za vznikem projektu „Aktualne.cz – Parasport“, spolupracoval na projektech pro zpřístupnění Šumavy, je jedním z organizátorů kombinovaných sportovních soustředění pro „začínající“ vozíčkáře. Aktivita kemp, je místopředsedou sdružení postižených plavců Kontakt České Budějovice, dobrovolný licencovaný instruktor monoski, člen týmu, který vyvíjel v evropském projektu workoutové prvky pro vozíčkáře a bojuje za zrovnoprávnění parasportovců a běžných sportovců. Je předsedou spolku Aktivně s vozíkem z. s.

Od roku 2009 se Ivan snaží dělat to nejlepší pro svého syna. Odstraňuje překážky, uvažuje nad bezpečností, pohodlím a ochraně zdraví. Pracuje v týmu firmy Ultina, která vyrábí sportovní vozíky na florbal, basketbal, ragby, tenis a badminton, ale také vozíky civilní a nabídku rozšiřují o další sportovní vybavení. Skupina lidí ve firmě má tu nejužší vazbu k vozíčkářům. Žijí životy aktivních vozíčkářů, a proto ví, co vozíčkáři potřebují, co chtějí a jak uvažují. Tak dochází k prospěšnému křížení pohledu vozíčkáře a osobně (nikoli pouze pracovní) zainteresovaného asistenta.

S Ivanem Nestávalem jsme spolu naposledy mluvili v době, kdy s přáteli plánoval první soutěž o pohár města Hluboká v parapaddleboardingu. Realizovat ho šlo proto, že v týmu firmy Ultina vyvinuli polohovací sedačku na paddleboard pro vozíčkáře. Šlo to skvěle. Trochu vám sice zamíchal kartami covid, ale jinak můžeme s obdivem konstatovat, že co si tenhle spolek usmyslí, to také zrealizuje.

Ano, a už tehdy jsme mluvili také o tom, že spolu chceme udělat akcí víc. Protože když jsme to na vodě s prkny zkoušeli v roce 2019 poprvé, přijelo asi 25 závodníků, startovaly i holky, a všem

se to moc líbilo. My tu polohovatelnou sedačku vymysleli s mým synem a s kamarády Mírou Šperkem a Zbyňkem Sýkorou. Funguje dobře. Parapaddleboarding získává stále více příznivců.

A protože se závod 1. poháru města Hluboká v roce 2019 povedl, Jindra Soukal tehdy vyslovil myšlenku: „Pokud vozíčkáři dělají takhle nadšeně více sportů, tak je sem přiveď.“ Takže jsem to udělal.

Věděli jste, že Hluboká nad Vltavou je kolébkou nového vozíčkářského sportu? Věděli jste, že právě v našem městě dostal parapaddleboarding své jméno a byly u nás uspořádány historicky první závody?

S partou kamarádů organizujete parasport na Hluboké už třetím rokem.

V roce 2020 jsme už udělali celý seriál turnajů a závodů, projekt, který jsme pojmenovali Hluboká fandí parasportu. Účastníme se celosvětového charitativního běhu Wings for Life. Koná se vždy první neděli v květnu ve stejném čase. Byli jsme spolu s Prahou a Libercem v roce 2019 první v republice. Ten letošní závod už máme za sebou.

Charitativní běh Wings for Life

2019 – nepříznivé počasí, pár kamarádů a silný pocit sounáležitosti... chtěli jsme pokračovat...

2020 – kovidový rok, běh celosvětově zrušen. My jsme se také báli...

2021 – stále koronavirus a závod je na poslední chvíli v ČR zrušen. My už se nebojíme, obohacujeme název a připojujeme se v ten správný den a čas k zemím, které běh nezrušily. V ČR se v roce 2021 běžel pouze u nás na Hluboké a účast byla velmi pěkná... na startovní čáře se sešlo 44 rebelů a jeden pes.

A další akce?

Poslední sobota v květnu patřila 3. ročníku Poháru města Hluboká nad Vltavou v pararybaření. Tyto závody jsou součástí samostatného projektu Rybaříme ze stejného břehu. Tady se opíráme o spolupráci s rybáři z Hluboké. S nimi jsme realizovali „bezbariérový rybářský revír“ na Pískovně. Společné rybaření Vozíčkářů a běžných rybářů jsme letos propojili se sociálně znevýhodněnými dětmi z nestátní neziskové organizace Temperi, takže vozíčkáři a naši kamarádi dělali instruktory. Udělali jsme si krásné rybářské odpoledne. Má to také další vývoj, ještě se chystáme rybařit s dětmi z dětského domova z Boršova.

Na bezbariérový rybářský revír Pískovna jsme opravdu hrdí... Oba ročníky (2020 a 2021) ovládl vozíčkář Petr Svatoš. Při II. ročníku Petr vytáhl rybu každých 6 minut a tohle tempo vydržel celé 4,5 hodiny závodu, tj. 48 úlovků.

Paratenisový turnaj v červenci je součástí Československé HVM plasma tour a je jediným paratenisovým turnajem v Jižních Čechách. V letech 2020 a 2021 jsme sem přivedli českou a slovenskou tenisovou špičku.

Dál máme ještě naplánovaný **paraflorbal** „3 na 3“. Musíme sladit termín, protože na plánovaný datum nám odjíždí někteří velmi dobří hráči do Sarajeva na ME v parabasketbalu. Novinka: nultý ročník **Poháru města Hluboká nad Vltavou v paracyklistice** se bude konat v centru města na uzavřeném okruhu ulicemi kolem kostela. Přijede pár reprezentantů České republiky – profici plus komunita

našich kamarádů, cyklistů, všestranných parasportovců. Depo bude před pivovarem. Handbicky mají stejný termín jako tenis, takže si tenisti, co vypadnou z tenisového klání, můžou zajezdit ještě na handbicyklech.

Pak nás čeká třetí ročník **Turnaje v parabasketbalu** také „3 na 3“. I na basket sem jezdí celorepubliková špička. V areálu se nám to kvůli počasí bohužel dvakrát nepovedlo, museli odjet do tělocvičny a odehrát mokrou variantu. Ale i tak je to skvělé, protože k nám jezdí a rády se vrací velké legendy parasportu.

Jen se zeptám, znamená to, že všichni jezdí sem na Hlubokou, anebo ten váš projekt – sdružení více akcí parasportu do jednoho atraktivního místa – už od vás kopírují i v jiných místech republiky?

Ne, ten projekt je v rámci republiky unikátní a patří opravdu jen Hluboké. Cíl je pořád stejný: motivovat a inspirovat vozíčkáře k aktivitě, prostřednictvím sportu komunikovat s intaktní veřejností a snažit se tak o odbourání předsudků... O to se snažíme už hodně let, to ctíme a děláme, snažíme se propojovat více komunit, dáváme dohromady chodící lidi a vozíčkáře, aby spolu sportovali, doplňovali se, přivzeme k tomu děti, další sociální skupiny. To je úplně ideální.

Když akce úplně propojit nejde, snažíme se ji aspoň dělat na zajímavých místech a dát tomu nějakou publicitu, aby to veřejnost vnímala, všimla si, aby lidi prošli kolem, zamysleli se nad

tím... To dokládá i náš časopis, který možná najdete na stolech u kamarádů v restauracích nebo sportovních zařízeních a můžete si ho prolíst.

Poháry vždycky přijde předat někdo z města, Jindra Soukal, starosta Tomáš Jirsa, David Šťastný.

Město nám přidává i peníze, my ale také peníze do města přinášíme, soutěžící bydlí na Hluboké jeden, dva dny. A město také v rámci republiky propagujeme jako město vlnné a přístupné vozíčkářům.

Sportovci ze spolku „Aktivně s vozíkem“ jezdí, sportují, potkávají se, užívají život. Co ti méně aktivní, samotářští vozíčkáři? Ti, co si netroufnou?

Tohle všechno právě děláme proto, aby si troufli. Myslíme si, že je k tomu třeba, aby viděli aktivní vozíčkáře. To je ten první parametr. A druhý, aby si všimli, že jsou úplně normálně vnímáni veřejností, že se nemusí stydět vyjet mezi lidi a něco si zkusit. Že veřejnost ztrácí předsudky, společně sportujeme vedle sebe. A že při sportu se všichni lépe pochopí, protože když běžíte nebo jedete na vozíku, tak vám ten mozek dělá stejnou práci, vypravíte stejné endorfiny. Máte společné prožitky. A neaktivní vozíčkáři tohle vnímají, ať už třeba ze svého koutku doma, z fcb, nebo seberou odvahu a přijdou se podívat a přičichnou k realitě... ti odvážnější se třeba zúčastní, vyzkouší si to. A pokud se vydají na podobnou akci, zjistí, že je to úplně

 8. 5. 2022 App Run Hluboká nad Vltavou	 28. 5. 2022 Hluboká nad Vltavou	 18. 6. 2022 Hluboká nad Vltavou
 24. 9. 2022 Hluboká nad Vltavou	 AKCE 2022	 22.-24. 7. 2022 Hluboká nad Vltavou
 27. 8. 2022 Hluboká nad Vltavou	 20. 8. 2022 vodní nádrž Jesenice, Cheb	 23. 7. 2022 Hluboká nad Vltavou

normální příjemné setkání lidí na vozíku i bez něj. Příště už třeba sami vyrazí ven a zkusí si workout hřiště, uvědomí si, že lidi okolo jsou na to zvyklí, že už to aktivní vozíčkáři prošlapali a že není čeho se obávat. Zkrátka vzor aktivních vozíčkářů a veřejnosti dohromady pomůže. Lidi už jsou naučení, aby se dívali kolem sebe tím správnějším způsobem, a to pomůže, aby se osmělili všichni. Fungujeme s hasiči, policisty, rybáři – oni nám pomůžou a přitom je to s námi baví. Vidíme, že je to taky naplňuje. Hasiči nám dělají třeba záchranu při paddleboardových závodech. Jezdí na člunu, odkláníjí lodě, a kdyby něco, zasáhnou. Doufáme, že letos přiberou na akci svoje mladé hasiče, rádi pomáhají, a taky uvidí, že sport se dá provozovat kdykoli, kýmkoli a za všech okolností.

Sport je pro vozíčkáře velmi důležitý, přinese jim novou sociální roli, je to tak?

Perfektně to popisuje můj syn, studuje psychologii, a přesně pojmenoval toto: Normálně jsi vozíčkář, ale ve chvíli, kdy začneš sportovat, tak už jsi sportovec. A navíc můžeš být dobrý sportovec. Takže ta nová sociální role přidá jiné směřování, jinou energii a hlavně sebevědomí.

Skvělá zpráva, že syn bude psychologem. Jednak jich je málo, jak se zjistilo po covidu, a jednak má Ivan junior dobrou průpravu. Má hodně prožito, bude mít do psychologie další vhled. A vy oba dohromady jste skvělý tým. Váš syn zvládl život na vozíku dokonale právě díky svému všestrannému sportovnímu nadání. A vy jste zase díky zkušenostem s kamarády založili firmu a vyrábíte sportovní vozíky a další vybavení. Důkaz, že je dobré brát osudové události jako výzvu, a tak, aby prospěly nám osobně i okolí.

Přesně tak. Syn zvládá školu, studuje s přítelkyní, takže si vzájemně připomínají termíny zkoušek :-)) a hraje basket v Německu.

A nás všechny velmi těší, že projekt **Hluboká fandí parasportu**, o kterém jsme v roce 2020

mluvili poprvé, vznikl a úspěšně pokračuje už třetím rokem. Úspěch je pro nás také to, že se na Hluboké stalo samozřejmým zvykem, abychom projekty veřejných staveb dostali k nahlédnutí, a můžeme vznést připomínky z pohledu vozíčkáře. Někdy stačí opravdu maličkosti. Třeba aby vozíčkář viděl přes mantinel na hrací plochu, stačí udělat v úrovni sedu plexisklo, a to plexisklo nebude zakalené, ale čiré. I větší sklon, než doporučuje norma, je lepší řešení, než žádný nájezd. Trochu širší záchod, ve sprše stačí umělohmotná židle s opěrkami – lepší než výklopná sedátka. Elektrické zásuvky a vypínače ani příliš nízko ani příliš vysoko. Sklony, šířky, rozmístění nábytku, trochu širší šatny si nikdo ani nevšimne... Naše největší odměna je, když lidi při různých realizacích veřejného prostoru začnou uvažovat už sami od sebe a zeptají se. Po konzultaci se ukáže, že úpravy budou možná i levnější.

Protože stavět v dnešní době bariérové, to už je skoro ostuda.

Existuje dokonce organizace, která takto kontroluje architektům projekty. I tam pracují vozíčkáři, takže dobré. Ale i tak se stane, že něco přehlédnou nebo nejdou za hranice norem. Pořád je lepší komunikovat co nejvíc. A nenechat se svazovat vyhláškou. Díky tomu má zřícenina Karlův Hrádek poblíž Hluboké jako jedna z mála bezproblémový přístup pro vozíčkáře.

A proto to děláte. Komunikujete a organizujete společně setkávání. Abychom si lépe rozuměli, a mysleli v širších souvislostech.

Ano. Proto to děláme.

Také 4. ročník parapaddleboardingu v září hezky propojíme se „zdravoušema“. Vytvoříme dvojice propojením stojící sportovci a parasportovci. Jedni stojící, druhí sedící, holky a kluci, všichni dohromady, rozjízdky, sčítají se jim časy, je u toho spousta legrace, snahy o nejlepší dvojici. Pohyb, voda a pohoda.

Tento smíšený závod pořádáme jako Memoriál Lenky Tekalové. Kamarádky, která nám bohužel loni zemřela. Jezdila na naše akce i s dcerou, paddleboard, tenis, aktivní skvělá holka, která si to s námi užívala. Jde o závod s ohromným nábojem, to by se Lence určitě moc líbilo.

S MČR v parapaddleboardingu, které bude náš spolek pořádat už po třetí, budeme objíždět republiku. Letos položíme prkna do vod Jesenice. A do té doby ještě musíme najít termín pro paraflorbal...

Takže pokud to shrnu, musím říct, že tenhle náš projekt je v rámci republiky naprosto unikátní, v průběhu roku probíhají akce s různými parasporty. Akce propojují sportovně laděnou populaci jak vozíčkářů, tak choďáků.

Široká škála sportovní nabídky přivede na Hlubokou nově cyklistiku a lze konstatovat, že desítky vozíčkářů přicházejí na Hlubokou za sportem, potkávají se s místními lidmi, s turisty. Veřejnost pak vidí zblízka vozíčkáře jako

sportovce, sebevědomé lidi, s vysportovanými těly, s aktivním trávením volného času.

Ke sportovním aktivitám vozíčkářů je samozřejmě nutný kvalitní vozík, ale stejně tak důležité je, pokud vozíčkář má štěstí a zapadne do společnosti akčních kamarádů, sourozenců nebo příbuzenstva.

Pro nás aktivisty ze spolku Aktivně s vozíkem je projekt Hluboká fandí parasportu velká příležitost, které jsme se s radostí chopili. Na Hluboké je všechno možné, pořádání akcí snadné, s podporou radnice a všech Hlubočáků je to fakt radost! Všechny akce projektu Hluboká patří parasportu spojuje jedno – všem parasportovcům se u nás líbí a rádi se vrací. My víme proč. Cítí se na Hluboké vítáni a my ze spolku jsme hrdí na naše město a na vás, Hlubočáky.

Ještě jedna novinka. Unikátní dopravní značky z vaší dílny. Co to je?

My jsme si je vymysleli. Samozřejmě dopravní značky není možné vyměňovat za vlastní, legislativa to nedovoluje. Ale protože jsme na Hluboké, tak jsme si troufli a jako vždy s podporou starosty a místostarosty, který velí městské policii. Rádi bychom na parkoviště umístili vozíčkářské parkovací značky. Takové, že když si na místo pro invalidy někdo zaparkuje svoje auto, tak si našich značek rozhodně všimne. Vzniklo to tak, že v Chorvatsku jsem si všiml umístěné značky, ze které koukal takový smutný submisivní vozíčkář a byl to jaksi ponížený apel na soucit ostatních řidičů. Takhle my to nevnímáme. My se nemáme za co stydět.

Takže si počkejte na naše informační značky. Vyžadují respekt, nikoli soucit. Jsem zvědavý, co jim řeknete.

Nezbývá než se těšit na společná letní setkání. Přeji všem sportovcům ze spolku Aktivně s vozíkem příjemné léto a radost ze sportu. A doufám, že už jste se všichni stihli opálit do plavek!

Zahájení sezóny na Karlově Hrádku
V květnu byla na Karlově Hrádku zahájena s plnou parádou, s kapelou, bohatým doprovodným programem a za velkého zájmu veřejnosti další turistická sezona. Dorazili naši zakládající členové Aktivně s vozíkem Ivan Nestával a Mirek Šperk.
„Jsem důkazem toho, že se dobré dílo podařilo. V naší zemi není tolik středověkých zřícenin, kam je možné se dostat na vozíčku, za to velké díky,“ uvedl Míra Šperk. Karlův Hrádek je díky vloni postavenému dřevěnému mostu a zpevněné příjezdové cestě přístupný i osobám se zdravotním postižením. Pár dalších úprav ještě přibude. Neváhejte tam tedy vyrazit...

ČERVEN 2022

PANORAMA

KULTURNÍ CENTRUM

KC Panorama bude do odvolání poskytovat ukrajinským maminkám a dětem bezplatný vstup na všechna filmová a kulturní představení.

PROMÍTÁME

začátek vždy v 19.00 hodin, cena 150 Kč

2.6.
čtvrtek

ZNÁMÍ, NEZNÁMÍ

Hořkosladká komedie o partě přátel, kteří se sejdou v pražském bytě, aby oslavili příchod Nového roku. Silvestrovská oslava se ovšem zvrhne kvůli známivě nevinnému nápadu: dát mobilní telefony na stůl a nahlas sdílet každou doručenou zprávu i každý příchozí hovor...

komedie (ČR), 103 minut **D**

3.6.
pátek

PÁNSKÝ KLUB

Terapie pro „eroticky závislé“ svede dohromady nesourodou pěti. Nesmělý učitel Cyril (J. Mádl) se obává svých představ o studentkách. Záletník Eda (M. Steinler) si stále dokazuje svou mužnost. Aťák Martin (M. Leták) se prezentuje jako velký milovník, ale jeho vystupování budí rozpaky. Scenárista Přemek (B. Polívka) by se rád ubránil svému své dlouholeté múzy a vyhořelý rocker Gigi (Z. Žák) už má to nejlepší dávno za sebou...

komedie (ČR), 89 minut **D** **12+**

10.6.
pátek

TŘI TYGRŮ: JACKPOT

Jedna z neúspěšnějších komediálních show plná improvizovaných skečů, komických výstupů, dobře mířených vtípků a relativně inteligentního humoru. Tygry Štěpána Kozuba, Vladimíra Poláka a Robina Ferra se během večera snaží zkrotit zkušený krotitel tygrů Albert Čuba, ale jen proto, aby smíchem zcela neroztrhali bránice našich diváků.

komedie (ČR), 95 minut **D** **12+**

11.6.
sobota

VYŠEHRAD: FYLM

Od chvíle, kdy jsme Julia Lavického (J. Štáfek) viděli naposledy, uběhl více než rok. Lavi je, jak by řekl jeho agent Jarda (J. Prachař), pořád stejný dement, ale začalo se mu konečně dařit. A to jak ve fotbalovém, tak v osobním životě. S Vyšehradem postoupil do druhé ligy, kde vede tabulku střelců a opět po něm pokukují zámožnější kluby.

komedie (ČR), 105 minut **D**

17.6.
pátek

ŽENY A ŽIVOT

Elišce Králové v práci chybí ostré lokty, ve vztahu jí přebývá slepá víra. O to akčnější je ovšem její volnomyšlenkářská, všeho schopná sestra Ilona. Obě mladé dámy se společně vrhnou do budování rodinného podniku, fungujícího tak trochu "ode zdi ke zdi", stejně jako Eliščin vztah se samolibým populárním tenistou Petrem...

komedie/romantický (ČR), 87 minut **D**

18.6.
sobota

PO ČEM MUŽI TOUŽÍ 2.

Komedie Po čem muži touží 2 je volným pokračováním divácky nejúspěšnějšího českého snímku roku 2018. Film je opět humorným pohledem na střet mužského a ženského světa a hledání jejich vzájemného porozumění, které může jednoho i druhého dovádět k šílenství.

komedie (ČR), 95 minut **D**

24.6.
pátek

PREZIDENTKA

Kateřina Čechová (A. Geislerová), historicky první česká prezidentka, má za sebou rok v úřadu a její program je každý den nabitý k prasknutí. Aby si odpočinula od pozornosti republiky, odhodlá se k riskantnímu kousku. V paruce a převleku se v noci potají vytráť z hradu. Plán jí vyjde dokonale. Kateřině se noční dobrodružství inkognito v podhradí mezi lidmi zalíbí. Seznámí se se sochařem Petrem (O. Vetchý), kvůli kterému se do města vydává každou noc.

komedie/romantický (ČR), 119 minut **D**

PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI

vždy od 17.00 hodin, cena 130 Kč

5.6.
neděle

ZAKLETÁ JESKYŇ

Zázračná jeskyň obsahuje vzácné poklady, sůl a drahé rubíny. Horníci si z ní můžou vzít tolik soli, kolik potřebují, ale z rubínové síně v samém středu jeskyně si nesmí nic odnést. Toho, kdo si rubíny vezme, postihne kletba. Rychtářova dcera Lena přesto po vzácném drahotkovi zatouží...

pohádka (ČR/SR), 98 minut **D**

19.6.
+
26.6.
neděle

RAKEŤÁK

Dobrodružné sci-fi z produkce Disney a Pixar představuje oficiální příběh o původu Buzze Raketáka – hrdiny, který inspiroval hračku – a představuje legendárního Strážce vesmíru, který si získá celé generace fanoušků.

pohádka/animovaný/sci-fi/fantasy (USA), 108 minut **D**

12.6.
neděle

JURSKÝ SVĚT: NADVLÁDA

Velkopřátečka za Jurským parkem a Jurským světem hledá odpověď na otázku, zda bychom mezi dinosaury přežili i my.

dobrodružný (USA), 147 minut, 150 Kč, začátek v 19.00 **D**

KONCERTY A DALŠÍ UDÁLOSTI

1.6.
středa

HLUBOCKÁ SUPERSTAR

od 17.00 hodin, sál KC PANORAMA, vstup zdarma

Finálové vystoupení pěvecké soutěže dětí ze ZŠ Hluboká nad Vltavou.

4.6.
sobota

KAPELA GLOBUS

od 20.00 hodin, nám. Čsl. armády, vstupné dobrovolné

Tradiční benefiční koncert ve prospěch hospicu sv. Veroniky a se vzpomínkou na Kryštofa Kolodzeje. Přijďte si užít si známé české i zahraniční hity a zároveň přispět na dobrou věc.

7.6.
úterý

VERNISÁŽ: LAILA ALMQVIST - KOČIČKODON

od 18.00 hodin, KC PANORAMA

Slavnostní zahájení výstavy obrazů.

9.6.
čtvrtek

KONCERT ABSOLVENTŮ ZUŠ SINFONIE

od 18.00 hodin, st. zámek Hluboká nad Vltavou, vstupné dobrovolné

Kytara: Matěj Píša, housle: Magdaléna Kloudová, klavír: Adéla Trčková.

11.6.
sobota

BUDVARKA

od 20.00 hodin, nám. Čsl. armády, vstupné zdarma

Koncert legendární Českobudějovické dechové kapely.

16.6.
čtvrtek

ZÁVĚREČNÝ KONCERT ZUŠ SINFONIE

začátek v 17.00 hodin, sál AJG Hluboká n. Vlt., vstupné dobrovolné

Vystoupí žáci a učitelé základní umělecké školy.

22.6.
středa

CESTOPIS: ZA POLÁRNÍ ZÁŘÍ

od 17.00 hodin, sál KC PANORAMA, vstupné zdarma

Objevte s námi kouzla oblohy. Pořadem provede Ing. Vít Jindřel.

25.6.
sobota

VELKÝ DECHOVÝ ORCHESTR ČESKÉ BUDĚJOVICE

od 20.00 hodin, nám. Čsl. armády, vstupné zdarma

Dirigent: Vít Zuzák.

T české titulky **D** český dabing **12+** přístupné od 12 let **15+** přístupné od 15 let **18+** přístupné od 18 let

Předprodej a rezervace vstupenek
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 774 457 269

Kde nás najdete:
Masarykova 974
Hluboká nad Vltavou, 373 41

STO LET HLUBOCKÉHO FOTBALU

JUDr. Adolf Schwarzenberg (třetí zleva) jako nadšený sportovec přispěl k vybudování sportovního areálu. Foto: archiv Ireny Stolaríkové

Vážení příznivci sportu, zejména fotbalu!

Náš fotbalový oddíl připravuje oslavu 100 let od založení organizovaného fotbalu. První informace o existenci kopané se datuje z let kolem 1. světové války v roce 1911 až 1918. Hřiště se střídala jednak u Lesnického muzea, na pravém břehu Vltavy pod Drevnicí (pod bývalou pilou), nebo na Hvězdářích. Definitivní a dodnes umístěný fotbalový stadion byl vybudován v roce 1933 po dokončení regulace řeky Vltavy. To už ale

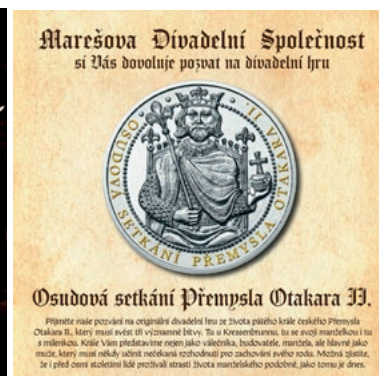
naše mužstva od roku 1922 pravidelně hrála mistrovská utkání a jejich činnost významným způsobem podporoval kníže Adolf Schwarzenberg. V poválečných letech, zejména za předsedování tělovýchovné jednoty pana Peleckého, se vybudovala nejenom zázemí pro fotbal, ale i tenisové dvorce a hokejové kluziště. V roce 1962-1963 Hluboká postoupila do krajského přeboru, ve kterém působila s výjimkou 7 let až do roku 2019. Bohužel v tomto období jsme nedokázali udržet výkonnost mužstva, projevila se velká marodka, morálka a disciplína hráčů neodpovídala úrovni soutěže. Dva roky jsme pracovali na zkvalitnění kádrů, došlo i k výměně trenérů a v současné době v krajské soutěži 1. A třídy vedeme tabulku o 15 bodů. Přestože chybí dohrát ještě čtyři mistrovská utkání, s náskokem tolika bodů máme již nyní postup do Krajského přeboru jistý. To je ten největší dárek k tak významnému výročí.

Závěrem chci poděkovat všem hráčům za příkladný přístup, jak k zápasům, tak k tréninkům, dále trenérům p. Táborskému a panu Kokešovi za dobré vedení kolektivu. Celému výboru oddílu i trenérům za pravidelnou činnost, dobrou práci s mládeží, kde aktivně pracují s téměř stovkou dětí a mládeže. V neposlední řadě patří díky představitelům a zastupitelům Městu Hluboká a všem sponzorům, kteří podporují naši tělovýchovnou jednotu.

Touto cestou si vás dovoluji pozvat na oslavu 100 letého výročí a na zápasy, které v červnu hrajeme v pátek při umělém osvětlení.

Karel Vácha, předseda TJ Hluboká

KDO SI HRÁD(T)KUJE, NEZLOBÍ!

Po delší odmlce se na kulturní scénu vrací také Divadelní spolek Křížžáci, tentokrát s projektem Hrád(t)kování. Jak název napovídá, akce se budou konat převážně na komorní scéně Karlova Hrádku, ale také třeba ve Sportovní relaxačním areálu na Hluboké.

OSUDOVÁ SETKÁNÍ PŘEMYSLA OTAKARA II.

Již nyní bychom vás rádi pozvali v sobotu 2. července 2022 od 19 hodin na originální divadelní hru ze života pátého krále českého Přemysla Otakara II. v jedinečném prostředí nádvoří Karlova Hrádku v podání Marešovy Divadelní Společnosti. Přemysl Otakar II. musí svést tři významné bitvy. Tu u Kressenbrunnu, tu se svojí manželkou, i tu s milenkou. Krále Vám představí nejen jako válečníka, budovatele, manžela, ale hlavně jako muže, který musí někdy učinit nečekaná rozhodnutí pro zachování svého rodu. Možná zjistíte, že i před osmi stoletími lidé prožívali strasti života manželského, jako je tomu i dnes.

Vstup je zdarma, rezervace není nutná. Občerstvení zajištěno, podsedáčky s sebou.

POHÁDKA „BÍLÁ KOČIČKA“

V pátek 24. 6. 2022 od 16.00 hodin Vás zveme na pohádku „Bílá kočička“ do Sportovní relaxačního areálu na Hluboké v podání Ilegumovy divadelní společnosti podle lotyšské pohádky Kärliše Skalbeho. Ve starém mlýně hospodařila malá bílá kočička. Narodila se jí dvě kotátka a to byl čas velké radosti. Kotátka ale za čas vyrostla, osamostatnila se a kočička zůstala sama. V tu ránu se objevil úlisný zrzavý kocour, vyhnal kočičku z mlýna pryč a zabydled se v něm sám. Bílá kočička se tak vydala vstříc dobrodružství a hlavně hledat svůj nový domov.

*Režie, výprava, hraje: Jakub Hojka
Hudba, dramaturgie: Vojtěch Frank*

Představení se konají v rámci projektu „Hrád(t)kování“, který je podpořen z dotačního programu Jihočeského kraje a městem Hluboká nad Vltavou.

Dále chystáme Multižánrové hudební hrádt(t)kování v sobotu 16. července od 14 do 20 hodin a na konci srpna se rozloučíme s létem ve středověkém stylu.

Více zde: <https://www.krizzaci.cz/novinky/>

KULTURNÍ LÉTO NA HLUBOKÉ

Město Hluboká nad Vltavou podporuje kulturní, sportovní a další akce určené našim návštěvníkům, ale hlavně občanům města. Jedná se o akce, které doplňují nabídku pro náš cestovní ruch a z něj plynoucí nemalé příjmy do městské kasy ve formě daní a poplatků. Některé akce jsou naopak určeny prvotně jen pro nás, tak abychom společně udrželi integritu a tradice naší komunity. Ano je to tak, spousta návštěvníků podle jejich vlastních slov, přijíždí na Hlubokou za jakýmsi společným duchem a pocitem příkladného soužití našich občanů. Zámek, krásné okolí a další atraktivity jsou pro ně ve finále až tím dalším, proč k nám opakovaně přijíždí. Pojďme se tedy společně podívat na výběr akcí, které se letos udály anebo nás ještě čekají.

Po dalším úspěšném ročníku velké charitativní akce Velikonoce na Hluboké, proběhlo na konci dubna Zahájení turistické sezóny na Karlově Hrádku a zároveň byla zahájena i plavební sezóna akcí Lodě na vltavské vodě. Spolek Karlův Hrádek letos poprvé uspořádal ve spolupráci s hlubockou farností Svatojánské setkání v hlubockém přístavu v zázemí Sportcentra Dvořák.

Od června se můžeme těšit opět na nabitě léto nejen na hlubockém náměstí. První červnová sobota patří Kapele Globus a jejímu charitativnímu koncertu pro Kryštofa, jehož výtěžek poputuje jako tradičně Domácímu hospici sv. Veroniky. Další týden již začínají oblíbené Sobotní koncerty na náměstí, které budou pokračovat až do září. Zahajovat je bude kapela Budvarka. Milovníci malých pivovarů a dobré zábavy si přijdou na své na

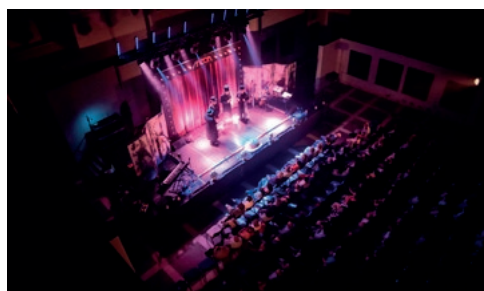
Pivovarské sešlosti v sobotu 18. 6. Poslední červnovou sobotu zahraje na náměstí Velký dechový orchestr České Budějovice. Se začátkem prázdnin se program obohatí o pravidelné nedělní koncerty v rámci Muziky pod lípou a k hlubockému náměstí již neodmyslitelně patří také letní kino pana Petra Piši. Představení Alenka v říši divů v podání Kulturní společnosti Alta se tentokrát bude odehrávat v Kulturním centru Panorama od 13. července. V půlce prázdnin se zahajuje tradiční Hudební festival Hluboká v prostorách jízdárny Alšovy jihočeské galerie to koncertem hudebního seskupení 4TET. Také podzim bude plný zážitků, pokračují sobotní koncerty na náměstí a plánujeme další veteránskou jízdu městem, filmový festival Voda moře oceány nebo setkání milovníků značky Harley Davidson.

O všech akcích včetně těch, které se sem nevešly, vás budeme včas informovat zde v Hlubockém zpravodaji, na FB profilu města Hluboká, v Infocentru Hluboká, mobilním rozhlasem Munipolis a na webových stránkách města v kalendáři akcí.

Velmi rád bych chtěl poděkovat všem organizátorům za jejich výdrž a invenci. Naším občanům děkuji za zájem a podporu a návštěvníkům města za pohodové chování. Všem podnikatelům, nejen v cestovním ruchu, pak přeji dobrou sezonu bez velkých personálních a nákladových výkyvů a změn.

Příjemné kulturní léto na Hluboké

*Jindřich Soukal, Předseda komise cestovního ruchu
a kultury a radní města*

PRAHA A SETKÁNÍ S HERCI

Na květnovou neděli 22. 5. 2022 naplánovali Jan Starec a Iva Rausová pro děti ZŠ Hluboká nad Vltavou návštěvu Prahy. V Praze je čekal nabitý program. Nejprve si prohlédli známá i méně známá místa centra Prahy a následně si zašli na sladkou vzpruhu v podobě zmrzliny do Ovocného světozoru. Po svačině čekali na žáky překvapení – setkání a focení se stálicemi české herecké scény – paní Ivou Janžurovou a panem Františkem Němcem. Oběma hereckým nestorům pak předal pan učitel Starec jako poděkování knihu Když století městem proletí aneb Hluboká nad Vltavou ve 100 porovnáních a pozval je k nám do Hluboké nad Vltavou. Po tomto příjemném setkání se žáci s učiteli přesunuli do budovy Národního divadla, ve které si prohlédli základní kameny, jeviště i hlediště. Poté už je čekalo samotné představení Erbenovy Kytice. Přestávku využili k tomu, aby vystoupali nahoru ke slavným trigám – sochám antického trojspreží, které se řadí k významným symbolům divadelní budovy. Bonusem byl nádherný výhled na pražské Hradčany. Tento výlet byl kouzelným a nevšedním zážitkem.

Jan Starec

VANDALOVÉ ZA VOLANTEM

S ředitelem Podniku místního hospodářství, Ing. Jaroslavem Radou, jsme si povídali na neradostné téma poškozování veřejného majetku a dopravního značení ve městě provozem motorových vozidel.

Co vám dělá starosti?

Mimo jiné se začínají množit případy, kdy řidiči poškodí dopravní značení nebo sloupy veřejného osvětlení a z místa události ujedou. Město každoročně na opravy těchto zařízení vynakládá nemalé prostředky, které by se mohly efektivněji využít na obnovu svítidel a zlepšení vzhledu našich ulic. Bohužel nejde jenom o materiální škody, ale mnohdy poškozením dopravního značení, nebo veřejného osvětlení může dojít k podstatně horším situacím jako dopravním nehodám nebo i poškození zdraví, či dokonce k usmrcení osob. I když je to neúmyslný čin, měl by si řidič uvědomit, že nejde jenom o materiální škodu, ale mnohdy může zapříčinit daleko závažnější události.

Škody na majetku jsou relativně vysoké, a to i díky současnému růstu cen. Náklady stále stoupají, nehledě k tomu, že mnohdy nemůžeme poškozená veřejná osvětlení opravovat z důvodů nedostupnosti některých prvků. Sehnat přechodový stožár je velký problém (sloup u plovárny je poškozen už dva – tři měsíce), a odpovídající stožár na trhu není. Stojí tam zdeformované torzo, ze kterého trčí dráty... Dráty! A tady jsme u další závažnější situace, kdy dojde k poškození osvětlení, zejména přechodu. Toto osvětlení je ve většině případů trvale pod napětím. Krásným případem je například nedávno

poškozené nově postavené osvětlení u přechodu k mateřské školce v Lesní ulici. Tady poškozením stožáru došlo k obnažení elektrických rozvodů a vodičů, a to bohužel ve výšce, kde se snadno i malé děti mohly dotknout vodičů pod napětím.

Proto chci apelovat na viníky podobných nehod, aby se zachovali zodpovědně a včas upozornili, třeba městskou policii, co se stalo. Škody a následné důsledky mohou být daleko horší.

Možná by bylo dobré si uvědomit, že i když v prvotní reakci uděláme „klukovinu“ a odjedeme od průšvihů, je lepší věc co nejdříve ohlásit. Můžete tím zabránit dalším škodám.

Apeluji proto na zodpovědnost řidičů, ale i spoluobčanů, kteří si možná povšimli, že se něco stalo. Nahlášením události můžete zabránit dalším škodám.

Ale nejde jenom o nezodpovědné řidiče, kteří vám dělají starosti...

Ano. Poslední dobou bohužel mládež stále častěji používá dopravní značky pro ověření své síly, věší se na ně, lomcují s nimi, používají je jako posilovací pomůcku, případně své hrdinství dokazují tím, že značku zničí či vyvrátí a odhodí v lepším případě do příkopu. Nebo zkusí třeba v pivní euforii rozbít dopravní zrcadlo kamenem. To je přeci hrdinství, nebo ne? Měli by si oni, ale i jejich rodiče uvědomit, že když zničí dopravní značení, nebo ho odstraní, mohu způsobit vážnou dopravní nehodu a mohou být za tento čin trestně stíháni.

Dopravní značky slouží k usměrňování dopravy a bezpečnosti na cestách. Jejich poškození je ze zákona trestné, a to i pokud by to byla „jen“ informativní značka, nebo i pokud ji „jen“ polepíte nějakými nálepkami.

Pokud k podobné situaci dojde a věc ohlásíte, třeba městské policii, snažíme se záležitost vyřešit bez zbytečných obstrukcí a většinou se s viníkem dohodneme na úhradě nezbytných nákladů a věc dál neřešíme. Ve chvíli, kdy problém neřešíte, je to vždycky nepříjemná záležitost a s horšími dopady, než kdyby se řešil včas a jednoduše.

Každopádně děkuji spoluobčanům, kteří nejsou lhostejní, jsou všímaví, nápomocní, upozorní nás na problém a díky tomu se rychleji orientujeme a zjednáme nápravu. Přeji bychom si, aby slušných a zodpovědných přibývalo.

ROZŠÍŘENÍ OBLASTI SVOZU PLASTŮ DŮM OD DOMU (D2D)

Vážení spoluobčané,

V květnu jsme zahájili ve vybrané lokalitě – ZÁMOSTÍ-SMETANOVA (Smetanova, Dvořákova, Janáčkova, Sukova, Fibichova, Ježkova, Škroupova, Rybova a Nádražní ul.) svoz vybraných druhů tříděného odpadu, zatím plastů, přímo od vašeho domu.

Za tímto účelem jsme vám doručili balíček pytlů (5 ks) na tříděný odpad – plasty, a samolepky s QR kódy (5 ks), které slouží na zajištění zpětného sběru vybraného odpadu od domu. V počáteční fázi budeme zajišťovat svoz plastů, jak je uvedeno v popiskách pytlů i samolepek. Svoz pytlů s vytříděnými plasty od domu budeme provádět zatím 1x za 14 dnů, vždy v úterý. Termín a četnost svozů může být v průběhu upravována, ale o všech případných změnách budete informováni s dostatečným předstihem prostřednictvím mobilního rozhlasu a stránek www.hluboka.cz – stránky pro občany. Pokud nechcete využít možnosti svozu v dané dny, můžete se rozhodnout i pro druhou variantu a pytle s tříděným odpadem ukládat na sběrném dvoře. I v tomto případě je nutné pytle polepit samolepkou s kódem. Pokud objem plastů mezi svozy přesáhne objem jednoho pytle, je možné použít další pytel, případně naplněný pytel zavést k nám na sběrný dvůr ve Vltavské ulici. Podstatné je, že na každý pytel, který chcete vrátit zpět, nebo svézt od domu, musí být nalepena samolepka s identifikačním kódem. Bez tohoto identifikačního kódu nebudou pytle svezeny. Z ekonomických důvodů nebudou sváženy poloprázdné pytle. Pytel prosím naplňte minimálně

do poloviny. Počet vydaných pytlů na plasty odpovídá počtu vydaných samolepek. To je z toho důvodu, abyste se nemuseli starat o dodávku dalších pytlů po vyčerpání pytlů z jedné dávky. Naši pracovníci vám automaticky po sebrání předposledního pytle doručí další sadu pytlů se samolepkami s unikátním kódem k vám domů.

Současně se zavedením sběru plastů od domu budou na veřejných místech v dané lokalitě odebrány plastové popelnice na daný druh odpadu.

Věříme, že pro občany bude tento způsob komfortnější a doufáme, že se podaří, s postupným rozšiřováním sběru o další druhy tříděného odpadu, zredukovat a případně zlikvidovat sběrná místa, která se díky necitlivým občanům mění v neřízené černé skládky a rozhodně nedělají dobrou vizitku nám, ani našemu městu.

První svoz pytlů proběhne ve vaší lokalitě v úterý 10. května 2022. Prosíme, abyste pytle k odvozu připravili ke komunikaci nejlépe večer před dnem svozu.

Předem děkujeme za aktivní přístup i vaše náměty a připomínky a doufáme, že se nám společně podaří zajistit kulturnější vzhled města a vám příjemnější bydlení.

Vaše případné dotazy, připomínky a náměty můžete posílat na email sd.pmh@hluboka.cz.

Ing. Jaroslav RADA

ČAS BORŮVEK A BORŮVKOVÁ FARMA ČEJKOVICE

Rodinnou borůvkovou farmu rodiny Kvasničkových najdeme za humny. Ve vsi Čejkovice u Českých Budějovic můžeme zažít pohodu a klid a přitom si nasbírat sladoučké kanadské borůvky. Nasaďte si klobouk, vezměte košík a vyjeďte na samosběr. Borůvky si u nich ale můžete také nakoupit už nasbírané připravené v koších.

Borůvková farma je mladičká, na rozloze 3 hektarů. Založena byla teprve nedávno, letos proběhne druhá sezóna sběru. Na třech polích je vysazeno téměř 9500 ks rostlin. Způsob pěstování borůvek tady vedou jako šetrný k přírodě, tak aby nenarušovali životní prostředí volně žijících zvířat. O rostliny pečují s láskou a respektem.

Jak to na farmě chodí, kdy si zájemci mohou přijet borůvky natrhat?

„Ideální je zavolat a domluvit se předem. Samosběr většinou probíhá od 9:00 ráno, kdy občas ještě bývá mokro, a proto je dobré si vzít holinky. V odpoledních parných hodinách se doporučuje vybavit pokrývkou hlavy. Slunko bývá neúprosné.

Sezóna zrání borůvek začíná od začátku července a trvá až do konce září, protože v průběhu sezóny dozrává postupně 5 odrůd kanadských borůvek, které se pyšní každá svou jedinečnou chutí. Bobule brusnice jsou větší než borůvky v lese a nezabarví vám pusku do modra.

A že nejsou kanadské borůvky to samé jako ty z lesa? Nejsou. Jsou to jiné druhy tohoto úžasného ovoce a oba mají své specifické vlastnosti. Na vzrostlém keři kanadské borůvky můžete ale s přehledem sklídit i kolem 7 kg ovoce, u větších keřů klidně i více. Oproti lesním borůvkám můžete plody kanadských borůvek skladovat i měsíc v lednici a stále budou čerstvé. Borůvky můžete samozřejmě zamrazit i do zásoby. Co se týká chuti, no to musíte posoudit sami. Ale věříme, že si chuť našich borůvek zamilujete stejně tak jako my.“

Farma se prezentuje na sociálních sítích, kde najdete aktuality o samosběru, otevírací době a samozřejmě také zajímavosti o borůvkách, které vás možná překvapí. A pokud chcete, můžete se inspirovat recepty z kanadských borůvek, které se skvěle hodí k nedělní kávě.

Těší se na vás Šárka a Radek Kvasničkoví.

Tel. 739076354 Facebook: Borůvková- farma-Čejkovice

Pěstujete na zahradě kanadské borůvky?

Dobře děláte, jde totiž o jedno z nejzdravějších druhů ovoce. Plody kanadské borůvky mají vysoký obsah antioxidantů a jsou bohaté na vitaminy B, C a provitamin A (beta-karoten). Kromě toho jsou plné flavonoidů, draslíku, hořčíku, zinku, mědi, železa, manganu, chromu a ovocných cukrů. Bezvadně posilují celý imunitní systém, čistí krev, dokonale snižují cholesterol a zmírňují stařeckou demenci. Jsou skvělými pomocníky při střevních potížích, infekci močových cest a ledvinových kamenech.

Kanadská borůvka se odborně nazývá brusnice chocholičnatá, latinsky *Vaccinium corymbosum*. Často se s ní můžete setkat i pod pojmenováním borůvka velkoplodá. Vždy se dočkáte stejných chuťově výborných plodů na keři, který dorůstá až výšky 2,5 metru. Kanadská borůvka má více odrůd, liší se od sebe dobou zrání a velikostí plodů. Abyste dosáhli bohaté úrody, je dobré vědět, kdy a jak je správně stříhat. A protože spadá do rostlinné čeledi vřesovcovitých, potřebuje dostatek kyselé půdy.

U nás je kanadská borůvka mezi zahrádkáři známá a běžně pěstovaná už mnoho let, ale přesto se stále najde dost lidí, jimž se péče o ni nedaří. Někdy je to těžké. Člověk přijde do obchodu a na první pohled ho upoutá vzrostlá borůvka obsypaná modrými plody. Jak ta by se hodila právě do vaší zahrady nebo na balkon! Doporučujeme však odolat a nejdříve se seznámit s dostupnými odrůdami a jejich vlastnostmi. Vzhledem k tomu, že brusnice jsou samosprašné pouze částečně, pro zdar bohaté sklizně je rozumné pořídit alespoň dva keře, které vysadíte blízko sebe, aby se mohly vzájemně opylovat. Odrůdy vyberte z tohoto důvodu odlišné, ale shodující se v termínu kvetení. Jejich nabídku najdete například na stránkách borůvkových farem či zahradnictví.

Sázejte nejlépe na podzim. Naprostý stín ani úplná výheň nejsou pro kanadské borůvky vhodné. Vyberte pro ně umístění někde mezi oběma uvedenými variantami, s dostatkem sluníčka potřebným k dozrávání plodů, ideálně ve vlhkém polostínu – vyšší vlhkost vzduchu je velmi důležitá.

„POHÁDKOVÝCH 7 PÁDŮ HONZY DĚDKA“

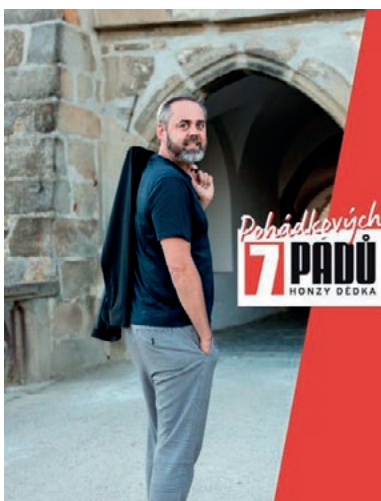
Honza Dědek se letos v létě vydá na devět zámků, kde byly natočeny legendární české pohádky a v roli hostů se tak představí i známí herečtí představitelé pohádkových postav.

Jedním z vybraných ikonických pohádkových míst je i zámek Hluboká – 27. června!

Za přítomnosti televizních kamer nabídne živá podoba show 100 minut příjemné zábavy a zajímavých rozhovorů s třemi populárními osobnostmi v romantických kulisách zámeckých nádvoří či jejich přílehlých venkovních prostorách.

Představení je bez přestávky a koná se pod širým nebem.

Vstupenky: www.ticketstream.cz/vstupenky/pohadkovych-7-padu-honzy-dedka

- 18. 6. STÁTNÍ ZÁMEK OPOČNO
- 19. 6. STÁTNÍ ZÁMEK SYCHROV
ZDENĚK TROŠKA, MARIKA ŠOPOSKÁ, ?
- 24. 6. STÁTNÍ ZÁMEK KOZEL
- 27. 6. STÁTNÍ ZÁMEK HLUBOKÁ
SAŠA RAŠILOV & LÍDA RAŠILOVOVÁ, ?
- 1. 7. ZÁMEK BLTNÁ
JAN ČENSKÝ, ?, ?
- 9. 7. ZÁMEK LOUČEŇ
JOSEF DVOŘÁK, ?, ?
- 11. 7. ZÁMEK NELAHOZEVES
- 12. 7. HRAD ŠPILBERK
JOSEF ZÍMA, ?, ?
- 16. 7. STÁTNÍ ZÁMEK LITOMYŠL

NEDĚLE DOBRÉHO PASTÝŘE

Homilie v neděli 8. května 2022, kostel sv. Prokopa a sv. Jana Křtitele, České Budějovice

Dnešní 4. neděle velikonoční není jen nedělí Dobrého Pastýře. Je též dnem připomínky výročí ukončení 2. sv. války. A je až neuvěřitelně hrozné, že tento letošní 77. rok se stal jakoby znenadání novou „horkou válkou“, na kterou většina naší současné generace už odvykla; zažila jen 40 let „studené války“ a pak už jenom 30 let v míru. Alespoň v Evropě, která o to hůř nyní snáší absurdní vpád krutého násilí do více méně pokojného spoluzití evropských národů.

V této nepředvídané situaci by nemělo valný smysl zamýšlet se nad tím, co nám k ní může říct ten Dobrý Pastýř, o němž mluví pouhé tři verše evangelního úryvku, který jsme právě slyšeli (Jan 10,27 – 30). Myslím, že je to vůbec ten nejkratší evangelní úryvek z celé mešní liturgie slova, a navíc nám toho o Dobrém Pastýři moc neřekne. Ostatně nemáme to snad ani zapotřebí, protože si to můžeme snadno domyslet a formulovat vlastními slovy: **Nečtiň, co nechceš, aby ti činili jiní.**

Mnohem užitečnější však pro nás dnes bude, když se podíváme na dva zástupce našeho jediného Dobrého pastýře, totiž na papeže Františka jako pastýře církve katolické, a na patriarchu Kirilla jako na pastýře pravoslavné církve ruské, jak oni se jako pastýři přičinují o nastolení míru.

Pokusme se porovnat jejich pastýřskou službu. František Bergoglio (1936) je o deset let starší než Kirill Gundaj (1946). Přichází z latinskoamerického kontinentu, kde se žije v napětí mezi severem a jihem, čili mezi severní anglofonní Amerikou a rozdrobenou latinskou Amerikou španělskou a portugalskou. Kirill však od narození byl v Rusku, kde žil převážně v komunistické totalitě a Putinově autokracii a tím i v napětí mezi Východem a Západem. František a Kirill si nejsou vůči sobě úplně cizí. Jednou se už setkali, a to v roce 2016 na letišti v kubánské Havaně. Společně tam také podepsali obsáhlé prohlášení, oč budou společně usilovat a slíbili si, že po šesti letech se znovu sejdou v Jeruzalémě. Sešli se? Sejdou se? Nesejdou se? Když Rusko pod vedením Putina rozpoutalo v letošním únoru agresivní tažení proti Ukrajině? O tom budou mít oba pastýři dlouhý rozhovor. Poslyšme, s jakým výsledkem.

Ačkoliv papež František žádal Putina o setkání (viz: Corriere della sera), odpověď od něj dosud nedostal. Mohl si však promluvit s patriarchou Kirillem ve čtyřicetiminutovém rozhovoru s ním 16. března. A co se dozvěděl?

Nic jiného než že Putinova válka je nutná a spravedlivá. Na to František řekl: „Vyslechl jsem ho a řekl jsem mu: ničemu z toho nerozumím. Bratře, nejsme státní klerici, nemůžeme užívat jazyk politiky, ale Ježíšův. (...) Patriarcha se nemůže změnit v Putinova ministranta.“ Právě po tomto

rozhovoru se ukázalo, že červnové setkání v Jeruzalémě by bylo zbytečné. Dodejme jen, že vedení ruské pravoslavné církve se pohoršilo a Františkovi vyttklo, že svůj rozhovor s patriarchou nevyličil ve správném tónu.

Ať už problém rusko-ukrajinské války se má jakkoli, a ať už oba patriarchové (papež totiž je též patriarchou Říma) se k němu staví všelijak, obraťme otázku naruby. Neptejme se, jak oni se stavějí k válce a problémům, které ji podmiňují. Ptejme se spíš, jak jejich lid (ať už ten úplně boží či méně boží), se staví k nim jako pastýřům, kterými jsou či měli by být, a jak je hodnotí.

Začneme-li s Ruskem, nemůžeme obejít, co se stalo v Moskvě před 10 lety. I v Putinově Rusku existuje tzv. punková kultura, stejně jako na Západě. A ta dala vzniknout hudební skupině zv. Pussy Riot. Tři dívky této skupiny se v únoru 2012 rozhodly k akci, kterou lze nazvat „hozená rukavice“ Putinovu režimu a Kirillovu žehnání. Pro tuto akci si zvolily jedinečné místo: katedrálu Krista Spasitele. Jde o stavbu, která vznikla v 19. století za carského režimu. V roce 1931 ji však Stalin dal vyhodit do povětří. Putin ji dal obnovit a roku 2000 vysvětit. A právě v této katedrále Krista Spasitele vystoupily tři dívky z této punkové skupiny a zapělí píseň ke Kristově Matce:

Bohorodičko, Panno, vyžeň Putina, Putina vyžeň,

Hlava LBG, jejich hlavní svatý, vede demonstranty do vězení eskortou.

Patriarcha Gundaj věří v Putina. Lepší by bylo, kdyby ten čubčí syn věřil v Boha.

Opasek Panny Marie protesty nenahradí.

Na demonstracích je bohorodička s námi.

Budiž jasno: píseň jsem uvedl zkrácenou, bez vulgarismů, jimiž je prošípaná, jak si v tom libuje punková kultura, aby bylo zřejmé v čem je jádro tohoto vystoupení. Nejde o blasfémii, ani o rouhání, ani o svatokrádež či znevažení náboženství. Jde o útok na sepjetí trůnu a oltáře, Putina a Gundaje, jde o útok na putino – gundajismus.

Všechny tři pěvkyně, dívky mezi 20 a 30 lety, Naděžda Tolokonniková, Marija Aljochinová a Jekatěrina Samucevičová, skončily ve vězení, odsouzeny na dva roky. Evropský soud pro lidská práva se jich ujal a uložil Rusku, že jim musí vyplatit odškodné. Zda se to stalo, nevím. Vystoupení těchto tří dívek je však ukázkou, jak část ruského lidu – a možná že zvlášť mladého ruského lidu – smýšlí o dobrotě či nedobrotě údajně dobrého pastýře Kirilla Gundaje.

A jak se to má s papežem a patriarchou Františkem? Jedna věc je zřejmá: na Františka nebylo složeno nic, co by se dalo srovnat s písní skupiny Pussy Riot. Na Františka nepřicházejí kritiky zezdola, z obecného lidu; z toho přichází jen Viva il Papa! A potlesk a obdiv. Kritiky a podrazy na Františka přicházejí seshora, od jeho nejvyšších spolupracovníků. Prý je heretik, liberál, atd.

Dívte se? Nedívejte se! Žádný pastýř, i ten sebelepší, není a nemůže být ušetřen kritik a odporu. Když jich nebyl ušetřen ten nejvyšší Dobrý pastýř, nemohou jich být ušetřeni ani jeho zástupci. Směrodatnější je si všimnout, odkud kritiky přicházejí, zda shora či zdola. Na Ježíše přicházely ne zdola od lidu, ale shora od nejvyšších autorit kněžských. A jak se to má s Kirillem Gundajem? Ten sklízí chválu seshora, od Putina a jeho nohsledů. Zezdola však sklízí, co se píše v písních ruských dívek, a co si za rámeček nedá. Závěr si učiňte sami.

Kázání pana prof. Karla Skalického, dotýkající se dnešní složité situace a násilí v Evropě.

Karel Skalický (narozen v Hluboké nad Vltavou, kam také mířily jeho první kroky po návratu z emigrace) je český římskokatolický teolog, duchovní, vysokoškolský pedagog a aktivní účastník exilového boje proti komunistické totalitě. Roku 2006 mu byl prezidentem republiky propůjčen Řád Tomáše Garrigua Masaryka za vynikající zásluhy o stát v oblasti rozvoje demokracie, humanity a lidských práv.

Děkujeme panu profesorovi za poskytnutí textu pro Hlubocký zpravodaj.

KVAKOŠI

Další mladí kvakoši vylétli ze Zoo Hluboká do přírody jižních Čech. Posílí divokou populaci svého druhu.

Pracovníci Zoo Hluboká už od roku 2009 vypouští do volné přírody mladé kvakoše odchované v místní voliére. Za celou dobu projektu bylo vypuštěno již 215 těchto ptáků. Před šesti lety se k projektu přidala i Zoo Dvůr Králové nad Labem a od té doby pravidelně posílá svá odchovaná mláďata na vypuštění do jižních Čech. Letošní jaro přivezli kolegové z východních Čech čtyři jedince.

„Letos poprvé jsme dva ptáky ze čtyř vypuštěných vybavili i vysílačkami, díky kterým budeme moci sledovat jejich pohyb,“ popisuje zoolog Michal Podhrázský. Značení dvěma kroužky se zatím ukázalo pro vyhodnocování úspěšnosti vypuštění jako nevhodné. „Kvakoši žijí relativně skrytě. Správné odečtení kroužků na dálku bývá proto problematické,“ vysvětluje Michal Podhrázský ze zoo ve Dvoře Králové, který na projektu se Zoo Hluboká úzce spolupracuje. Projekt podpořila i Zoo Plasy.

Už první dny kvakošů ve volnosti ukázaly, co dosud zůstávalo tajemstvím. Hlubočtí odborníci značené ptáky vypouští přímo uprostřed zoo v blízkosti voliery pro kvakoše a další vodní ptáky. Tam je také na počátku přikrmují. Obě samice kvakoše s vysílačkou se první dny držely právě v okolí tohoto místa. „Pak se jejich cesty rozdělily. Jedna ze samic se dodnes drží v areálu zoo a jen výjimečně ho opouští na kratší výpravy. To druhá samice záhy přeletěla Munický rybník, držela se kolem Munického potoka a dnes je právě v okolí samotných Munic,“ dodává Michal Podhrázský.

Mladé samice kvakoše budeme sledovat spolu s kolegy i nadále. Během pozdního léta projekt vstoupí do další fáze. „To vypustíme jako tradičně ještě mladé kvakoše od nás z Hluboké,“ vysvětluje zástupce ředitele Zoo Hluboká Roman Kössl. Také dva z jihočeských odchovanců budou opatřeni vysílačkami.

Kvakoši na své cestě do zimovišť mohou potkávat obrovské množství nástrah. Díky některým výzkumům je známo, že zimu tráví například v Mali či Kuvajtu. „Prokázalo se, že Saharu tento relativně drobný pták přeletí za necelé dva dny, to ukazuje jeho obdivuhodné fyzické schopnosti,“ upozorňuje Michal Podhrázský. Jinou možnost ovšem kvakoši nemají. Ačkoli chladné počasí pro ně není velký problém, v Česku by během zimy nenašli dost potravy. Vydávají se tak tam, kde je šance přežít lepší. S šířením člověka a jeho činnosti ovšem stále přibývá hrozeb, které musejí ptáci překonávat.

„Letošek bude zlomový. Poprvé budeme mít reálná data o pohybu vypuštěných ptáků. Do současnosti se jen s pomocí kroužků nepovedlo s jistotou prokázat, že by se některé z mláďat na jih Čech vrátilo. Může to být tím, že cestou zpět míří někam zcela jinam. Aby jejich ochrana dávala smysl, musíme to zjistit a pokusit se podniknout takové kroky, které volně žijící populace ochrání,“ říká zoolog.

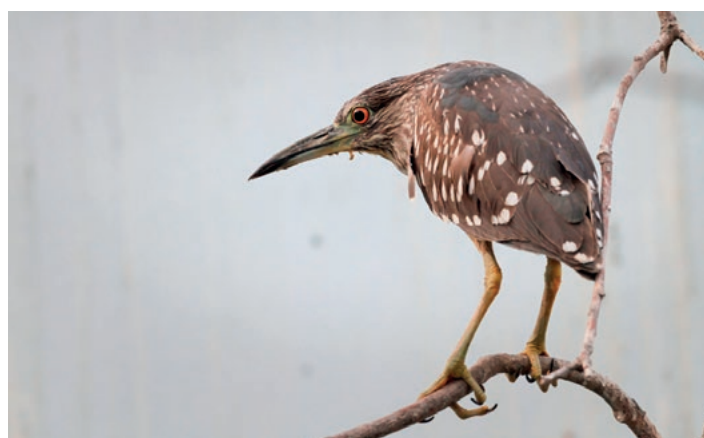

Foto: archiv zoologické zahrady

Zoo Hluboká spolupracuje s kolegy ze Dvora Králové také na dalším projektu – monitoringu hus velkých, které mají v jižních Čechách silnou hnízdní populaci. Kromě toho se zoo dlouhodobě věnuje i ochraně dalších zvířat – podílí se např. na posilování populace volně žijících sov pálených nebo poštolek obecných. V minulosti se zasloužila o obnovení populace puštíků bělavých na Šumavě. K jejím současným významným projektům patří obnova a posilování populace syslů obecných.

Kvakoš noční je drobná volavka. Česko patří k jeho nejsevernějším hnízdištím. Zimu tráví tyto ptáci na řadě míst s příhodným klimatem. Migrační cesty nejsou zcela uspokojivě popsány, a tak není možná ani příliš efektivní ochrana.

MEN | mužské tělo ve sbírce Roberta Runtáka

21.5.2022 - 2.10.2022 | zámecká jízdárna Hluboká nad Vltavou

věčné objekty | sochařství ze sbírky ajg

Wörthnerův dům

SESTRA MARIE EVARISTA

Marie Soukupová – Citace ze vzpomínky na sestru Evaristu, kterou poskytl rodině řád Boromejek /kráceno/

Sestry Boromejky v českobudějovické nemocnici

Milá sestra Evarista se narodila 6. srpna 1909 ve Slavošovicích, okres České Budějovice. Do kongregace vstoupila 23. května 1933, oblékána byla 18. března 1934, první svaté sliby složila 15. srpna 1936, doživotní 12. října 1941. Zemřela 25. ledna 1978 ve Vidnavě.

Sestra Evarista poznala sestry boromejky pravděpodobně v Českých Budějovicích, kde působily ve třech domech: v nemocnici, v asyly a ve škole s připojeným sirotčincem.

V mariánském měsíci 1933 se přihlásila jako kandidátka v mateřnici v Praze a k svátku sv. Josefa 1934 obdržela řeholní roucho a jméno sestra Marie Evarista.

V druhém roce kánonického noviciátu a po prvních sv. slibech působila v naší filiálce v Litoměřicích, pak dva roky v mateřnici a v nemocnici v Táboře.

V bouřlivých válečných letech se dočkala vytouženého doživotního zasvěcení, kdy 12. října 1941 vyslovila před oltářem sv. Karla Boromejského své definitivní FIAT. Kratince pak pracovala v nemocnici v Mělníku, potom vždy po dvou letech v Kladně, ve Vinohradské nemocnici, v Táboře a šest let v rodném kraji v Českých Budějovicích.

Sestra Evarista byla učenlivá, zručná a obětavá ošetrovatelka, oblíbená u nemocných i v komunitě. Třebas byla vždy ochotna ke každé práci a výpomoci, velmi se osvědčila na operačním sále. Od roku 1946 pracovala v českobudějovické nemocnici a měla v roce 1948 příležitost doplnit své praktické zkušenosti teorií v ošetrovatelských kurzech a po úspěšné zkoušce získala mimořádný diplom pro ošetrování nemocných, jako mnoho jiných sester za stejných podmínek.

V letech padesátých osvědčila sestra Evarista vedle svých ošetrovatelských dovedností i neobyčejnou statečnost, pokud se týkalo pomoci těm, na něž se vztahovala zvláštní státní ochrana. Při neobyčejném zájmu státní bezpečnosti o sestry představené v Českobudějovickém kraji, byla do jejich počtu zařazena i sestra Evarista a po odsouzení strávila několik let v nápravném ústavu – ve vězení.

Po návratu v červenci 1957 přišla do domova důchodců v Novém Jičíně. Zotavila se brzy a jako pravá boromejka, znalá nejrůznějších prací a ochotna ke každé výpomoci, záhy v komunitě zdomácněla a svojí družnou a humornou povahou podpořila každé obveselení a ráda se propůjčila k nevinným žertům, když sestry si ji „podávaly k lepšímu“. Vynikala rozšafností a vynalézavostí ve službách lásky a pomoci. Její upřímná zbožnost byla povzbuzením pro druhé. Ke své přestavené

i spolusestrám lnula srdečnou láskou a ráda připravovala pro komunitu drobná překvapení.

V posledních letech pobytu v Novém Jičíně se počaly u ní jevit známky choroby, která pak dokončila své dílo ve Vidnavě. Sem tam na nějakou povinnost zapomněla nebo něco popletla, ale vždy prosila dojemně jako dítě za odpuštění a navíc slibovala pomodlit se růženec za sestru představenou. Většinou však s tímto darem už přišla a teprve potom následovalo doznání. Když „kajících“ růženců začalo přibývat, ubývalo pracovních schopností sestry Evaristy. Přešla do důchodu a v roce 1972 přijal ji Charitní domov ve Vidnavě. Ze svého působiště v Novém Jičíně poslala občas písemnou vzpomínku do Českých Budějovic – a uchovávala vzpomínku a požehnání Otce biskupa Dr. Hloucha z vánoční doby 1971. Měl stále zájem o sestru, která mu velmi prospěla a která mnoho nevinně trpěla. Ujišťoval, že v Božích záznamech léta strávená mimo řeholní rodinu se budou počítat znásobeně. Modlitbou, požehnáním a prosbou o modlitbu, uzavíral svou vánoční vzpomínku.

Jako důchodkyně se zdravím narušeným po stránce psychické přišla sestra Evarista dne 29. dubna 1972 do Vidnavy. Pokračující mozková skleroza působila na myšlení a paměť. Milá sestra se nedovedla správně orientovat, nepoznávala občas některé osoby, někdy mluvila nepřiléhavě k věci. Pomáhala v prádelně, a protože se v tomto oboru vyznala, byla to pro prádelnu zpočátku vydatná pomoc. Když v den prádla se kabonilo, spolusestry se modlily a zpívaly Matce Boží o sluníčko. Píseň se tak hluboce vryla v paměť sestře Evaristě, že později, kdy už nic nedovedla říci, zpívala Matičce o sluníčko.

Po několika měsících se psychický stav zhoršoval. Milá sestra toužila po bývalých působištích, vymykala se sesterské spolupráci, jedinou autoritou pro ni byla sestra představená a spolusestra, která ochotně se jí ujala v ložnici, vzala si na starost její věci, trpělivě vysvětlovala, připravovala, v neděli s ní chodila na procházky. Ve dnech, kdy měla žehlárna volno, sedávala sestra Evarista celé hodiny v kapli a modlila se, hlavně růženec.

Touha po cestování a návštěvě bývalých pracovišť v milé sestře sílila a byla příčinou různých humorných scén, ale také starostí a trampot. Spolusestry vše sledovaly se soucitem, i když někdy nápadů a vynalézavost sestry Evaristy byly příčinou srdečného smíchu. Občas si balila cestovní kufřík, někdy se docela vydala cestou k nádraží, jindy si prosila sestru představenou o peníze na cestu. Svou povinnost sbírat prádlo k namáčení brala tak vážně, že začínala někdy již v neděli odpoledne, nebo si tak

přivstala, aby byla hotova, než půjdou ostatní ráno do kaple. Nikdo ji v tom nesměl předejít.

Anděl strážný bděl nad tímto velkým dítětem.

V roce 1977 vnímání a paměť tak ochably, že nepoznávala ani sestry, jen sestru představenou a spolusestry z nemocničky. Její oddanost a úcta k představeným byla jistě vždy veliká, neboť kdykoli ji potkala, obličej sestry Evaristy, jinak apatický, šťastně se rozzářil. Také „Vypros nám sluníčko, Maria“ zpívala někdy stále dokola, bylo to jedno z mála slov, co její paměť uchovala.

Sestra Evarista byla velmi pořádkumilovná. Dokud sama mohla své věci opatrovat, měla všechno přesně na svém místě, ve skříni, v nočním stolku a všude. Její monogramy na prádle mohly jít na výstavu.

V září 1977 apaticčnost sestry Evaristy nápadně stoupla. Odpírala jídlo, nechtěla vstávat z postele. Duševní činnosti ubývalo. Ve středu 25. ledna 1978 však řekla hlasitě na celou kapli „Amen“ a přijala Tělo Páně. Nikdo z přítomných nemohl tušit, že to bylo její „Viaticum“ (latinsky to,

„co se bere na cestu“). Ještě odpoledne s ostatními povečeřela, ale pak náhle zemřela. Otec děkan udělil zesnulé svaté pomazání. Na poslední cestě doprovodili sestru Evaristu tři kněží, Matka představená se svými asistentkami, množství spolusester, rodná sestra Anežka a další příbuzní.

Celebrant v chrámu Páně sv. Kateřiny promluvil: „Blaženě umírají, kdo s Pánem žili. Všude viděli Pána: v přírodě, v práci, v odpočinku, v bolesti i radosti – žili v Božím ovzduší. Sestra Evarista v tomto ovzduší žila: při prádle chválila Pána, zpívala o sluníčko – a ono svítilo...“

A zasvítilo jí též na poslední cestu. Skutečně byla nápadná náhlá změna počasí. Pošmourne poslední dny, i zamračené sobotní ráno 28. ledna – v den pohřbu – nedávaly naději na pěkný den. V poledne najednou naplno vysvitlo slunce a zářilo celé odpoledne na blankytné obloze. Spolusestry zesnulé se shodovaly v tom, že sestra Evarista si na poslední cestu vyzpívala sluníčko. Na vidnavském hřbitově očekává slavné vzkříšení.

Ať odpočívá v pokoji.

Bílá Voda. Takto poeticky se jmenuje pustá vesnice skrytá ve stínu pohraničních hor, kam kdysi přicházely zástupy poutníků vyprosit si pomoc u zázračné sošky Panny Marie. O několik století později namísto kláštera s početnou řeholní komunitou tu však najdete pouze několik řádových sester, vedených svéráznou řeholnicí Evaristou.

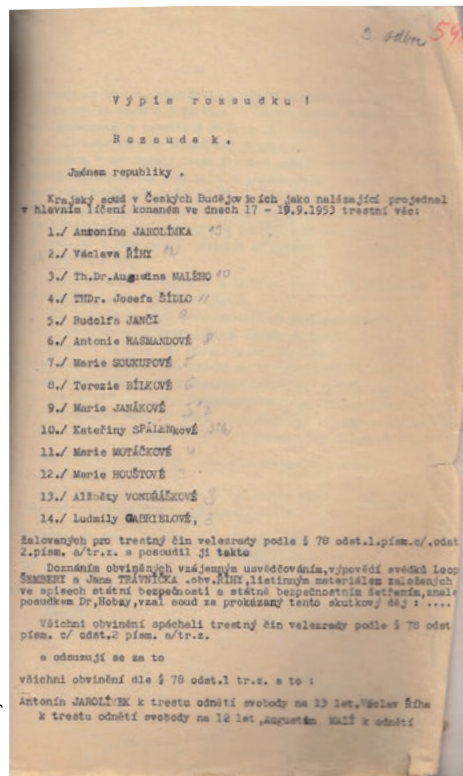
Ta přišla do Bílé Vody o poslední zářijové noci roku 1950, kdy komunistický režim zosobněný démonickým páterem Ploharem odvedl v rámci Akce Ř všechny řádové sestry do sběrných klášterů. Mladíčka Evarista tehdy dostala na výběr: vrátit se do civilního života, nebo s ostatními sdílet jejich příští osud. Nezaváhala ani na okamžik. Stejně jako všechny řeholnice byla nasazena na nucené práce a vystavena ponižování v komunistickém

kriminálu i mučení, aby se vzdala víry v Boha. Marně.

(Román Bílá Voda můžete koupit v hlubockém knihkupectví).

Stejně jméno – Evarista – dostala řádová sestra z příbuzenstva Ivy Holé. S Ivou vedeme rozhovor v tomto čísle Zpravodaje. Iva a její rodina na svou příbuznou vzpomínají s úctou a láskou dosud. Svědectví románu Bílá Voda je velmi objemné, my přinášíme vyprávění o sestře boromejce sepsané na pár stránkách. Poznámky ze života obyčejné řádové sestry, která celý život pomáhala, charakterizuje minulé časy malým dílkem do mozaiky rozmanitých a také těžkých osudů. Osudů, které svým bezprávním mnohdy zkrátily život slušným a statečným.

ÚRYVEK Z VÝSLECHOVÉHO PROTOKOLU MARIE SOUKUPOVÉ

Protokol: Tajná diecéze svazek Revant z r. 1958

18 ABS, f. V/MV, arch. č. V-5506 MV, Rozsudek Státního soudu v Praze ze dne 31. ledna 1951. 19 ABS, f. V/ČB, arch. č. V-786 České Budějovice, podsvazek Marie Soukupové.

Marie Soukupová, řádová sestra Evarista z kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského, která byla zaměstnána v nemocnici v Českých Budějovicích, chodila od roku 1949 z pověření své představené ošetřovat do budovy kurie biskupa Josefa Hloucha. Dne 19. září 1953 jí Krajský soud v Českých Budějovicích vyměřil za trestný čin velezrady pět let odnětí svobody.

Marie Soukupová patřila mezi lidi, kteří pomáhali doručovat zprávy mezi internovaným biskupem Josefem Hlouchem a jeho blízkými spolupracovníky. Sestra Evarista předávala zprávy přímo Josefu Hlouchovi v průběhu ošetřování nebo je nechávala v zásuvce toaletního stolku v koupelně. Celkem takto přenesla zhruba patnáct zpráv. Kromě Marie Soukupové se jako kurýři zpráv zapojili také biskupův zpovědník Kašpar Štojd, domovník František Bárta, komorník Antonín Běhavka, kuchařka.

Marie Soukupová (1909–1978) po návratu z vězení v červenci 1957 pracovala v domově důchodců v Novém Jičíně. V roce 1972 se přestěhovala do charitního domova pro řeholnice ve Vidnavě, kde vypomáhala v prádelně. Zde také zemřela.

Zprávy určené jiným diecézním biskupům pomáhal zprostředkovat pater Václav Říha. Korespondence se prakticky týkala ryze církevních záležitostí a umožňovala biskupu

Hlouchovi nadále spravovat diecézi. V dopisech se řešily otázky výchovy a vzdělávání bohoslovců, jejich svěcení, umístění pedagogů rozpuštěného kněžského semináře v Českých Budějovicích do duchovní správy (rok 1950), jmenování nových kanovníků, udělení jurisdikce kněžím přemístěným či nově dosazeným do českobudějovické diecéze Státním úřadem pro věci církevní a také informace o zatčených kněžích. Omezování svobody biskupa Hloucha probíhalo postupně. V průběhu června 1949 byli do biskupských úřadů dosazeni vládní zmocněnci, kteří dozorovali, zda chod a správa diecéze probíhá v souladu s politikou totalitního státu. Do českobudějovického biskupství nastoupil Jaroslav Brandejs. Od 18. června 1949 již byl biskup Josef Hlouch izolován od vnějšího světa, budova kurie obsazena bezpečnostními složkami a jeho návštěvy byly hlášeny StB a regulovány vládním zmocněncem. Další zpřísnění internace nastalo od konce dubna 1950. Dne 29. března 1952 byl převezen do Kadaně, a tím začala jeho několikaletá internace.

Mons. Prof. ThDr. Josef Hlouch (26. března 1902, Lipník – 10. června 1972, České Budějovice) byl římskokatolický teolog, duchovní, vysokoškolský pedagog a v letech 1947–1972 devátý biskup českobudějovický.

PĚŠKY, NA KOLE NEBO PO VODĚ: NA KARLOVĚ HRÁDKU ZAČALA NOVÁ SEZÓNA!

V sobotu 30. 4. 2022 jsme zahájili s plnou parádou, s kapelou, bohatým doprovodným programem a za velkého zájmu veřejnosti další turistickou sezonu, tentokrát na téma „Řeka, les a lov“.

Na novém podiu přivítali návštěvníky zástupci členů spolku Karlův Hrádek p. Jindřich Soukal, p. Ivan Nestával a p. Miroslav Šperk z Aktivně s vozíkem, zástupci Nadace ČEZ p. František Lust a p. Petr Šuleř a úspěšnou královo-hrádeckou sezonu posvětil p. farář Tomas

van Zavrel. Program zahájila a celý den hudebně zpříjemňovala kapela Zlatý Skořápek. Téma řeka, les a lov se vinulo celým programem.

Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství NZM Ohrada, které tu mělo svůj stánek s lektorskými programy a sbírkovými předměty na téma voroplavby stejně jako Vorařský spolek Vltavan Purkarec, který v srpnu oslaví 120 let. I proto bylo v nedalekém purkareckém muzeu voroplavby otevřeno celý den. A vyrobit si na středověké zřícenině vlastnoručně zmenšeninu vorové tabule byla výzva hlavně pro šikovné děti.

Děti i dospělí zasvětili interaktivní hrou do tajů lesa členové Cechu svatého Huberta z Nových Hradů v čele s Martinem Brychtou a dvěma bavorskými barváři. Zajímavé pro návštěvníky byly i exponáty zvířat, které v jihočeské přírodě žijí, ale běžný návštěvník je na vlastní oči uvidí jen zřídka.

O dobré jídlo a pití se postarali purkarečtí hasiči a hasičky, kteří v pustině uprostřed lesa dokázali uvařit gulášovku, usmažit řízek i palačinky. O tekuté občerstvení se postaral Pivovar Hluboká a svůj stánek s Montessori aktivitami tu měla i Hluboká v pohybu.

Spolek Karlův Hrádek z. s. se chopil organizace i dalších akcí jako je např. Svatohubertská mše a letošní pilotní projekt Svatojánské setkání, které proběhlo v hlubockém přístavu v zázemí Sportcentra Dvořák 15. května. Tato akce souvisí se Sv. Janem, který je spojen s datem 16. května. Rádi bychom tuto tradici udrželi a připravili v příštím roce ještě bohatší program.

Letos poprvé bude Hrádek hostit křížžácké Hrád(t)kování, o kterém se dočtete v samostatném článku. Je to projekt Divadelního spolku Křížžáci, kteří jsou jedním ze zakládajících členů spolku Karlův Hrádek a chtějí vnést do tohoto jedinečného prostředí divadelní, hudební a třeba i taneční vystoupení. Ve spolupráci s Křížžáky také na Hrádku organizujeme komentované divadelní prohlídky. Letos zde opět přivítáme malé i větší školáky.

Také v letošním roce se mohou návštěvníci přihlásit na prohlídku Karlova Hrádku v rámci projektu Archeologické léto 2022 koordinované Archeologickými ústavy AV ČR v Praze a v Brně v termínech 25. 6. a 23. 7. 2022 od 14 hodin. Prohlídku bude zajišťovat prof. PdDr. Rudolf

Krajíc, CSc z Archeologického ústavu z Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Rezervace bude možná na:

<https://archeologicky-ustav-av-cr.reservio.com/>

Novinky

Návštěvníci si jistě všimli několika novinek.

Děkujeme Nadaci ČEZ za příspěvek na pořízení nového podia s mobilním zastřešením na nádvoří a kolostavu v předhradí v rámci projektu „Pořízení mobiliáře na Karlův Hrádek – 1. etapa“. Slavnostní odhalení proběhlo v sobotu 30. 4. 2022 na akci Zahájení sezóny na Karlově Hrádku za přítomnosti zástupců Nadace ČEZ a spolku Karlův Hrádek z. s.

Děkujeme partnerovi spolku Lesy ČR – Správa Hluboká nad Vltavou za umístění krásného altánku v předhradí.

Děkujeme Jihočeskému kraji za poskytnutí dotace na realizaci

Foto: Lucie Jozová

„Kulturního programu na Karlově Hrádku“ z dotačního programu Podpora kultury.

Malý suvenýr si můžete z Hrádku odnést v podobě mince s logem, kterou si můžete pořídit ve vstupním prostoru z automatu na mince. Návštěvníkům také slouží nové ohniště s možností vaření na kotlíku a grilovací mřížce.

Děkujeme také návštěvníkům, že přispívají na správu a program Karlova Hrádku.

O aktuálním dění a bližších informacích o činnosti spolku Karlův Hrádek z. s. se dozvíte na www.karluvhradek.cz nebo na fcb profilu.

Jste vítáni!

Jindřich Soukal, předseda
spolku Karlův Hrádek z. s.
Lucie Jozová, koordinátorka
akcí

HOSÍNSKÉ ZVONENÍ

SOBOTA 25. ČERVNA

PÁTEK 19.00 CANTUS FIRMUS – kostel sv. Petra a Pavla

SOBOTA 12.00 Zahájení zvonění na farním dvoře a farní zahrádě

13.00 PETR KASNAR – mikromagie mezi lidmi

14.00 Divadlo Studna – pohádka

15.00 DIXIE OLD BOYS – dixie, swing, blues, evergreen

16.00 Studio Dell'Arte – Zviřátka a loupežníci

17.00 TANA MASA – bluesrock

18.30 DOCHUKU – folkrock

22.00 zakončení hlavního programu

NEDELE 10.30 Pouťová mše svatá – kostel sv. Petra a Pavla

HOSÍN
KOSTEL SV. PAVLA A PAVLA,
FARNÍ DVŮR A ZAHRADA

DOPROVODNÝ PROGRAM:

- Otevřený kostel s programem
- Kuchyně: Petr Kasnar mikromagie mezi lidmi
- Hry a tvůrčí dílny (zvonářská, loutková...) pro děti na farní zahrádě
- Hosínské dobroty, pletky, tržička, občerstvení

Slavnost pořádá: www.spoleksypka.cz

Změna programu vyhrazena

Sobotní vstupné: dospělí 100,-
děti 50,- / děti do 3m zdarma
rodina (2+2) 250,-

obec Hosín Jihočeský kraj

JARNÍ KONCERT

Ženského pěveckého sboru

Z Á V I Š

kostel sv. Jana Nepomuckého
v Hluboké n. Vlt.

5. června 2022
v 15.00 hodin

vstupné dobrovolné

Jak Lesíčkoví uletěly včelky do Bavorského lesa

KDY:
27. června 2022 od 14.30 hodin a od 16.00 hodin
a
28. června - 1. července od 10.00 hodin a od 12.00 hodin

KDE:
Myslivecký sál zámku Ohrada

VSTUP ZDARMA

Národní zemědělské muzeum

Divadlo dětí KALUŽKY TĚL

INTERNETOVÝ KONKURZ

CYKLO-SERVIS

Zdeněk Fuka
Tel. 603567291

- Příprava jízdních kol na sezónu
- Vyčistění, promazání, seřízení
- Opravy a výměny komponentů
- Odvoz i dovoz kol z Vašeho domova

25. června 2022 **2. ročník**

KRMITELKA

Sportovně relaxační areál
Hluboká nad Vltavou
Sportovní 1276

Vyhlášení výsledků
16. ročníku soutěže
CHUTNÁ HEZKY, JIHOČESKY

www.chutnahezkyjihocesky.cz

Jihočeský kraj

REGIONÁLNÍ AGRÁRNÍ KOMORA
Jihočeského kraje

ZVEME VÁS NA příjemné letní odpoledne:

slavnostní otevření

NOVÉHO BLOKU BEZDREVSKÉ BAŠTY

ČEKÁ NA VÁS ŘADA AKTIVIT:

- DOUGHLAND: tvoření z modelíny
- DORTÍKY OD KLÁRKY: zdobení cupcaků
- FOTOKOUTEK
- GRILOVÁNÍ, OHNIŠTĚ
- PADDLEBOARDY, KAJAKY, ŠLAPADLA, HŘIŠTĚ
- STŘELBA ZE VZDUCHOVEK NA BIATLONOVÝ TERČ
- MALOVÁNÍ DOMEČKŮ
- MILION VŮNÍ: kreativní workshop (workshop zpoplatněn 500 Kč)

ZAKONČÍME ŠKOLNÍ ROK:

Poděkujeme našim pedagožkám a průvodkyním ze vzdělávacích subjektů, rozdáme vysvědčení, rozloučíme se s předškoláky a pasujeme další.

DOPROVODNÝ PROGRAM:

ZLATÝ SKOŘÁPKY & HOST JINDŘICH SOUKAL

UKÁZKA SPORTOVNÍ GYMNASTIKY A SPORTOVNÍHO KARATE

VYSTOUPENÍ DĚTÍ S PETROU PETRLÍKOVOU

POŽEHNÁNÍ PROSTORU (OTEC TOMAS VAN ZAVREL)

VERNISÁŽ A DRAŽBA PRACÍ DĚTÍ Z BEZDREVSKÉ BAŠTY

VSTUPNÉ: Příspěvek do komunity formou jídla, pití nebo drobného občerstvení

Akce proběhne za každého počasí. Změna programu vyhrazena.

PÁTEK
24. 6. 2022

od 16.00 hodin

BEZDREVSKÁ BAŠTA

(MEZI ZOO HLUBOKÁ
A KEMPEM BEZDREV)

VZDĚLÁVÁNÍ NA BAŠTĚ? POZNEJTE JEJ NAŽIVO!

V minulém čísle Hlubockého zpravodaje jsme otiskli článek o navýšení kapacit individuálního vzdělávání na Bezdrevské baště. Toto téma je mezi rodiči aktuální, právě teď je totiž správný čas vybrat si, jakým směrem se jejich dítě v září vydá. Aby jim spolek Hluboká v pohybu toto dilema usnadnil, rozhodl se pozvat všechny zájemce přímo do výuky, aby si zblízka prohlédli, jak běžný týden na baště vypadá.

Jedním z častých dotazů rodičů je úřední forma. Jak to tedy je?

Individuální vzdělávání na baště funguje na obdobném principu jako státem uznávané domácí vzdělávání. Každé dítě je registrováno pod základní školou, v tomto případě pod ZŠ Hluboká. Děti se pod vedením specializovaných osob vzdělávají v souladu s běžnými osnovami základní školy a na konci každého pololetí absolvují zkoušky, kde děti prokáží, že směle zvládají státem předepsané učivo.

V čem je vzdělávání na baště jiné a unikátní?

Hlavní předností je individuální přístup ke každému dítěti, a to díky užšímu kolektivu. Kromě tradičních předmětů je dětem poskytována rozšířená výuka cizích jazyků, především angličtiny a němčiny. Pro sportovně zaměřené děti je k dispozici nabídka volitelných sportovních aktivit – děti

Mezi praktické činnosti patří i pěstitelské práce.

se mohou věnovat gymnastice, karate, atletice nebo baletu. Umělecky zaměřené děti mohou svou pozornost zaměřovat na hudební, dramatický a výtvarný okruh, letos už dokonce pořádají svou druhou vernisáž! Každý měsíc žáci společně navštěvují muzea, divadelní představení a výstavy, poznávají tak svět nejen z učebnic. Na cestách si osvojují užitečné fráze v angličtině i němčině. Během roku si vyzkoušejí řadu praktických činností, jednou týdně si sami připravují oběd dle mezinárodní kuchyně. Napříč celou výukou pak aplikujeme princip „od konkrétního k abstraktnímu“.

Kolik dětí a v jakém věku může výuku navštěvovat?

Školní rok 2021/2022 na baště úspěšně absolvovalo sedm dětí na úrovni první a druhé třídy ZŠ. Díky nově zrekonstruovanému bloku budovy může bašta od září přivítat až 16 nových dětí – konkrétně **10 budoucích prvňáků, 3 nastávající druháky a 3 třetáky**. Není se čeho obávat – rozhodnutí pro tento styl výuky není nevratný. Děti, kterým by tato forma výuky nevyhovovala, se mohou vrátit do tradičních školních lavic. Nicméně vedení spolku věří, že i v dalším roce si děti výuku na baště zamilují natolik, že často nebudou chtít po výuce domů. Přímou na místě mohou děti využívat odpoledních aktivit v rámci dětského klubu a absolvovat některé z tematických nocí.

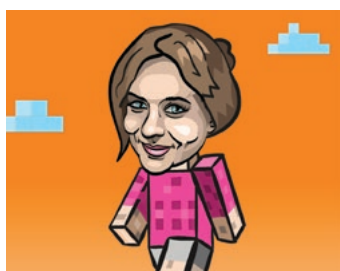
Zapište si do diáře týden otevřených dveří: 20.–24. června 2022!

V předposledním červnovém týdnu budou moci děti i rodiče poznat, jak probíhá každodenní výuka v krásném prostředí na hrázi rybníka Bezdrev. Ano, oproti tradiční výuce mezi stěnami budovy státní školy je to jiný svět, ale rozhodně nic, co by mělo zůstat veřejnosti skryto – naopak! Doražte na nezávaznou prohlídku a poznejte kouzlo individuálního vzdělávání i vy. Návštěva je možná po telefonické domluvě. Těšíme se na setkání s vámi!

Příhlášky a podrobnosti: 777 147 740, www.hlubokavpohybu.cz

foto: archiv spolku; autor dvojstrany: Aleš Dokulil.

PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY S HLUBOKOU V POHYBU – ČÁST II.

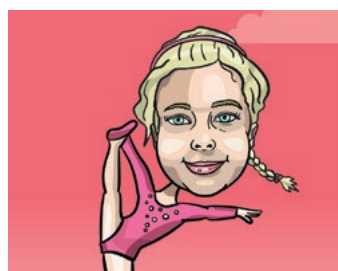
MINECRAFT
8.–12. 8. 2022

Umíš tvořit z bloků a chceš si projít Overworld, Nether a The End dimenzi v reálném světě? Pak je tento tábor přesně pro tebe! Vytvoříme si vlastní minecraft mapu, trochu survival, trochu adventure i creative. Budeme prostopovat dimenzemi, enchantovat nové věci a možná na konci najdeme i Ender draka. Čeká nás i výlet, koupání a hromada zábavy. Tábor doporučujeme dětem od 6 let.

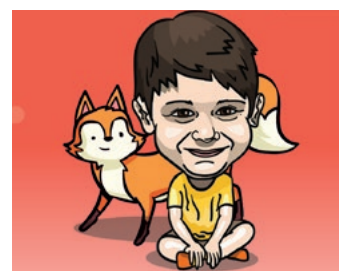
PŘELITÍ II.
8.–12. 8. 2022

Druhý díl dobrodružného programu pod vedením členů Armády a Policie ČR. Stavba přístřešku, maskování, kryptografie, orientace a vaření na ohni nás připraví na přežití v přírodě. Dále nás čeká lezení na ferratě a umělé stěně, překonávání toku za pomoci paddleboardů a kajaků, výuka sebeobranu, skok do neznámé vody, záchrana tonoucího, účastníci si vyzkouší i bezpečnou manipulaci se střelnou zbraní.

GYMNASTIKA
15.–19. 8. 2022

Dopolední program pro děti od 6 let bude zaměřen na výuku gymnastických prvků pod vedením Anety Zemanové. Na Bezdrevské Baště je tělocvična vybavena profesionálními gymnastickými pomůckami – čekají na nás bradla, kladina, přeskok, i prostná. Odpolední program bude věnován hram s výukou anglického jazyka pod vedením Radky Zdichové. Těšit se můžete i na koupání a hromadu nových zážitků.

DIVADELNÍ TÝDEN
22.–26. 8. 2022

Týden, který nás promění v herce, režiséry, dramaturgy, scénografy, ale i diváky. Nacvičíme společně divadelní operku Budulínky od J. Uhlíře a Z. Svěráka. Namalujeme kulisy, postavíme scénu a poslední den tábora v prostorách Bezdrevské bašty představíme premiéru našeho díla všem rodičům. Týden proběhne pod vedením Petry Petrlikové, členky Jihočeského divadla. Tábor je vhodný pro děti od 6 let.

NÁRODNÍ MYSLIVECKÉ SLAVNOSTI

**Národní
zemědělské
muzeum**

K zámku Ohrada neodmyslitelně patří již po mnoho let Národní myslivecké slavnosti. V letošním roce Českomoravská myslivecká

jednota spolu s Národním zemědělským muzeem zve všechny příznivce a milovníky myslivosti na sobotu 25. 6. 2022 a to od 9 do 17 hodin.

Již tradičně budou slavnosti probíhat na prvním i druhém nádvoří zámku, na prostranství před zámekem, ale i v zámeckých interiérech. Program zahájí v 9 hod. trubačí fanfárami z balkonu zámku.

Na nádvoří zámku bude probíhat předávání mysliveckých vyznamenání, mistrovství ve vábení jelenů, soutěž v odhadu jelení trofeje, ukázky sokolnictví, lovecká kynologie a ukázky plemen, prezentace a ukázky náradí a nástrojů a potřeb pro myslivcei kutily. Hudební kapelu Květovanku na podiu vystřídá oděvní přehlídka A. Kružicové a vaření na podiu J. Sapíka.

V mysliveckém sále je pro laickou i odbornou veřejnost připravena výstava trofejí.

V průběhu dne je organizována autobusem exkurze do Staré obory.

Po celý den se o dobrou atmosféru a zábavu postará kapela ZUŠ, country skupina Hráz. Nedílnou součástí akce jsou tradičně prodejní stánky s mysliveckými potřebami všeho druhu.

Při prohlídce zámeckých expozic si nenechte ujít výstavu Mirko Hanák – český malíř, grafik a ilustrátor přírody. Na výstavě spatří návštěvníci 46 originálů autorových akvarelů, většinou ilustrací ke knihám o přírodě.

V rybářské chodbě pak neopomeňte zhlédnout výstavu Papírové vzpomínky aneb myslivost v historických dokumentech, na které můžete posoudit kreativitu i umělecké ztvárnění odrážející lásku k myslivosti, jejím tradicím i k přírodě a její kráse.

V malé galerii Ohrada probíhá výstava Muzeum ve fotografii. Tato komorní výstava fotografického svědectví muzejních časů je zaměřená zejména na proměny muzea v loveckém zámku na Ohradě v průběhu 20. století.

Další zajímavostí je, že se do sbírek muzea podařilo získat kompletní kosterní skelet zubříce, který obohatil v jubilejním roce podsbírku Zoologie a stal se ústředním exponátem své vlastní miniexpozice.

Následující den v neděli 26. června bude na loveckém zámku Ohrada probíhat Dětský myslivecký den, celodenní program a zábava nejen pro malé návštěvníky, na které se těšíme v čase od 10 do 16 hodin. Děti se mohou těšit na ukázky a stánky sokolníků, vábičů, kynologů a dalších mysliveckých dovedností. Program doplní kreslíř Petr Slaba – zábavné kreslení a myslivecká mluva, dětský trubačský sbor a soutěž o dětský myslivecký klobouk. Na jednotlivých stanovištích si děti zasoutěží, vyzkouší své dovednosti a znalosti.

Závěr Národních mysliveckých slavností bude v letošním roce patřit SVATOHUBERTSKÉ MŠI, která se uskuteční v kostele Sv. Jana Nepomuckého v Hluboké nad Vltavou v 18. hodin. Celebrovat jí bude R.D.Mr. Mgr. TOMAS VAN ZAVREL, hlubocký farář.

NA ZÁMKU OHRAHA VYSTAVUJÍ AKVARELY VELIKÁNA ČESKÉ ILUSTRACE MIRKO HANÁKA

Na letošní sezónu připravilo Národní zemědělské muzeum Ohrada mimořádnou výstavu Mirko Hanák – malíř a ilustrátor. K vidění je 50 originálů autorových akvarelů, většinou ilustrací ke knihám o přírodě, ale i umělcova volná tvorba.

Výstava je ke zhlédnutí do 20. července 2022.

Výstava měla proběhnout již v roce 2021, kdy uplynulo přesně 100 let od narození a 50 let od úmrtí tohoto výjimečného umělce. Vzhledem k protiepidemickým opatřením se však slavnostní zahájení uskutečnilo až letos na jaře.

Starší a střední generaci je Mirko Hanák dobře znám, jeho ilustrace ozdobily bezpočet oblíbených knih. Namátkou lze jmenovat například tituly Admirál na Dyji, Stříbrný lipan a Vůl se směje od Jaromíra Tomečka; Šelmy hledají domov Vladimíra Pazourka; Rybařící na Modré zátoce a Potulný lovec Karla Nového; Bažantnice Jana Vrby a další.

Mirko Hanák si vyvinul jedinečný styl inspirovaný čínským akvarelem. Neusiloval o doslovné zachycení viděného. Naopak, byl mistrem umělecké zkratky. Pomocí rozpižené barvy a několika tahů tuší dokázal brilantně vystihnout pohyb a „duši“ zvířete, zachytit atmosféru okamžiku. V jeho ilustracích se zračí láska k přírodě a hluboká znalost života, vzhledu a chování zvířat. Svět přírody dokonale poznal během nekonečných toulek krajinou, při tvorbě mu pomáhala i výborná vizuální paměť.

Výsledkem této syntézy talentu a porozumění přírodě jsou poetické, s lehkostí a jistotou načrtnuté vzdušné akvarely kypící životem, které si zaslouženě získaly uznání nejen v tehdejším Československu, ale i v zahraničí, kde Mirko Hanák vystavoval. Řada jím ilustrovaných knih vyšla v Anglii, Německu, Francii, Japonsku a dalších zemích.

Byl všestranným umělcem – kromě akvarelů vytvářel rovněž litografie, rozměrné art protisy či návrhy známek. Jeho tvorba zahrnovala hravé

ilustrace pro nejmenší, filmové plakáty, obrazový doprovod beletrie i učebnice biologie.

Osud dopřál Mirko Hanákovi jen 50 let života. Ten zasvětil především práci a zcela během něj využil svůj mimořádný výtvarný talent. Na výstavě spatří návštěvníci 50 originálů autorových akvarelů, většinou ilustrací ke knihám o přírodě, ale i umělcova volnou tvorbu. Jedná se o díla ze soukromé sbírky doktorky Zuzany Petránkové, dcery Mirka Hanáka, a paní profesorky Olgy Štěpánkové. Kolekci známek navržených Mirkem Hanákem zapůjčil pan Václav Klement. Výtvarná díla doplňuje výběr publikací s ilustracemi Mirko Hanáka a několik osobních předmětů spojených s životem a tvorbou tohoto jedinečného umělce.

Výstava se koná do 20. července 2022 v zámku Ohrada v Hluboké nad Vltavou.

Další letošní výstavou jsou také Papírové vzpomínky. Každý myslivec rád vzpomíná na různé události spojené s jeho mysliveckým životem. Není to jenom lov, který k tomu samozřejmě a neodmyslitelně patří, ale i spousta dalších chvil strávených s kolegy a kamarády na různých mysliveckých kulturních a společenských akcích. V dnešní elektronické době sdělování informací nabídne výstava pohled na dobu, kdy papírové pozvánky, propagační plakáty, upomínkové listy, pohlednice a mnoho dalších byly běžnou a mnohdy jedinou součástí myslivecké komunikace. Návštěvník může posoudit kreativitu i umělecké ztvárnění odrážející lásku k myslivosti, jejím tradicím i k přírodě a její kráse. Partnerem výstavy je Svět myslivosti.

Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství Ohrada

PIVOVARSKÁ SEŠLOST
PIVOVAR :: HLUBOKÁ
SOBOTA 18.6.2022
 S LETNÍM SLUNOVRATEM
14:00 - 23:00
CENTRUM MĚSTA

 TAROK

 LIMIT

 SEVEN'S

 VAMP

1883 - 2016
DEJ BŮH ŠTĚSTÍ!

Město Hluboká nad Vltavou Vás srdečně zve na akce

ČERVEN 2022

sobota 4. 6. od 20.00 hod. - Kapela Globus – benefiční koncert pro Domácí hospic Sv. Veroniky – na náměstí

neděle 5. 6. od 13.00 hod. – Hasičský dětský den – zámecký park

neděle 5. 6. od 15.00 hod. – Jarní koncert Záviše – kostel sv. Jana Nepomuckého

sobota 11. 6. od 20.00 hod. – BUDVARKA – sobotní koncert na náměstí

sobota 18. 6. od 14.00 hod. – Pivovarská sešlost – na náměstí

pátek 24. 6. od 16.00 hod. – Pohádka „Bílá kočička“ – Sportovně relaxační areál – Ilegumova divadelní společnost

sobota 25. 6. od 20.00 hod. Velký dechový orchestr České Budějovice – sobotní koncert na náměstí

Na začátku července se chystá:

sobota 2. 7. od 19 hod. – Osudová setkání Přemysla Otakara II. – divadelní představení na Karlově Hrádku – Marešova Divadelní Společnost

sobota 2. 7. od 20 hod. – rocková skupina Pránsident – sobotní koncert na náměstí

Změna programu vyhrazena.

www.hluboka.cz

INTERVENČNÍ CENTRUM

Domácí násilí není jenom facka...

pro osoby ohrožené domácím násilím
 Diecézní charita České Budějovice

Ublížíte Vám?
 Chcete se vymanit z moci agresora?

Proti domácímu násilí se dá bojovat!

Pro bezplatnou pomoc nás kontaktujte:
 tel.: +420 603 281 300
 e-mail: ic@dchcb.charita.cz

Kde nás najdete?
 Kanovnická 18 (1. patro)
 Po 13:00-18:00
 Út-Čt 8:00-12:00 / 13:00-16:00
 Pá 8:00-12:00 / 13:00-16:00
 (pro objednané)

Diecézní charita České Budějovice

www.dchcb.cz

[diecezni.charitacb](https://www.facebook.com/diecezni.charitacb)

[dchcb.charita](https://www.instagram.com/dchcb.charita)

KAPELA GLOBUS

CHARITATIVNÍ KONCERT PRO DOMÁCÍ HOSPIC SV. VERONIKY
4.6.2022 od 20.00 h.
Náměstí Čsl. armády, Hluboká nad Vltavou

Přijďte zavzpomínat na Kryštofa a podpořit dobrou věc.
 Výtěžek bude věnován Domácímu hospici.

V případě nepříznivého počasí se akce ruší.

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

DIVOKÝ KRÁLÍK SEDĚL JAKO STARÝ PANTÁTA

Fotografové přírody jsou někdy svědky neopakovatelných okamžiků, které se uprostřed přírody odehrávají. Nejinak tomu bylo i v případě, kdy jsem fotografoval divoké králíky. Divoký králík je opravdu velmi „divoký“. Právem mu přísluší toto jméno, protože během fotografování je tak temperamentní, že trvá hodně dlouho, než se podaří získat solidní snímky z jeho života.

I když králíci žijí v malých koloniích, jejich život spočívá především v noční aktivitě, a proto jejich sledování a zejména fotografování je velmi obtížné.

Každý fotograf plachých zvířat musí mít velkou trpělivost, aby mohl vůbec v přírodě pobývat mezi zvířaty a zobrazovat je. Divocí králíci vyškolí každého, kdo se pokouší přijít do jejich blízkosti a fotografovat. Jen velmi stěží se vám podaří zastihnout králíka v klidu, protože ten je ihned ve střehu a už vidíte jen jeho bělavé pírkó, jak se míhá, když úprkem mizí do své skrýše.

Ten, kdo chce fotografovat divoké králíky, musí na ně vymyslet různé lsti, jak se k nim nejlépe dostat. Je mnoho způsobů, které se mohou použít. Já jsem jich vyzkoušel několik a musím říci, že ne všechny byly úplně dokonalé. Králíci jsou velmi chytrí a brzy nás prokouknou a tak je po fotografování dřív než začnete. Někdy se pracně postaví fotografický kryt právě v místech, kde se králíci nejvíce zdržují, ale sotva si tam fotograf usedne a čeká, králíci změni stanoviště a chodí o kus dál. I takové zkušenosti mám z fotografování divokých králíků, kdy jsem několik dní pomalu stavěl kryt u lesa, kde se k večeru zdržovali králíci. Sotva jsem tak sedl s kamerou v ruce – jako by tušili, že je někdo pozoruje a přestali sem chodit.

Snímek, na kterém se mi podařilo zachytit divokého králíka v zajímavé pozici v přírodě, byl pořízen zcela jinak. Než jsem tento snímek získal, pracoval jsem nejdříve na sérii snímků kácení stromů. Navštívil jsem lesní úsek, kde probíhala těžba. Fotil jsem tenkrát reportáž o zpracování dřeva, a tak jsem strávil celý den mezi lesáky, kteří káceli stromy.

V poledne jsem s nimi usedl do jejich maringotky, která vždy stojí v blízkosti. Z okna jsem si všiml, že jsou nedaleko králíčí nory.

Pozdě odpoledne, když krajina ztichla a všichni se rozjeli k domovům, jsem zůstal na stráži. Po dohodě s lesáky jsem mohl setrvat v maringotce. Sotva se slunce přiblížilo k obzoru, objevili se první králíci. Rozběhli se na všechny strany, aby našli chutné sousto v podobě šťavnaté trávy.

Jelikož jsem s sebou neměl potřebný teleobjektiv, přišel jsem „na lov“ ještě další den.

Má druhá návštěva probíhala podobně, jen s tím rozdílem, že jsem si už ráno „opevnil“ podvozek maringotky jako fotografický kryt. Husté smrkové větve jsem postavil vedle kola a za ně položil krátké prkýnko, jako sedátko. Provedl

jsem to proto, abych nebyl při fotografování tak vysoko a neměl králíky z nadhledu.

Znovu, když nadešel podvečer a krajina usínala, se v králíčí kolonii začal teprve probouzet život. Z nor vylézali králíci a vždy odhoupkali do trávy. Ten, který byl nejbližší, mne zaujal svým chováním. Stále se opatrně rozhlížel na všechny strany, jako by čekal odněkud nějaké nebezpečí. Přes teleobjektiv jsem sledoval každý jeho pohyb a najednou, když před něho do trávy spadl list z nedalekého dubu, který v mírném větru připlachtil do jeho blízkosti, se králík natáhl do výšky a panáčkoval.

Pátral po příčině, která ho tak náhle vyrušila při večeri. Vztyčený pátral po okolí, zda nehrozí nějaké nebezpečí. A to byl také signál pro moji nenasytou kameru...

Fot. Jaromír Zúmr